Poštarina plaćena u gotovu

GLASNIK SRCA ISUSOVA

IZDAJU ISUSOVCI ZAGREB I/147
LISTOPAD 1935 * GODINA 44 * BROJ 10

Kalendar Apostolstva molitve

LISTOPAD 1935.

OPĆA NAKANA

Vjera — majka i učiteljica umjetnosti.

SVAGDANJE PRIKAZANJE. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgriješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 U Remigije. Listopadska pobožnost.
2 S Anđeli čuvari. Štovanje sv. anđela.
3 Č Mala Terezija. Svi čisti i ponizni.
4 P Franjo Asiški. Franjevački redovi.
5 S Placid. Mornari i putnici.
6 N 17. PO DUH. Bruno. Strogi redovi.
7 P Sv. Krunica. Revno moljenje sv. Krunice.
8 U Brigita. Dobrotvori ubogih.
9 S Dionizije. Obraćenje grješnika.
10 Č Franjo Borgija. Ljubav k Presv. Sakramentu.
11 P Nikazije. Crkva u Meksiku.
12 S Maksimilijan. Umirući.
13 N 18. PO DUH. Eduard. Katolički vladari.
14 P Kalisto. Sv. Otac Papa.
15 U Terezija Velika. Ženski redovi kod nas.
16 S Hedviga. Čedno odijevanje ženskih.
17 Č Margareta Alakok. Mjes. zašt. Posveta obitelji.
18 P Luka ev. Katolički liječnici.
19 S Petar od Alkantare. Svećenička zvanja.
20 N 19. PO DUH. Ivan Kentski. Siromasi.
21 P Uršula. Uršulinke i njihov podmladak.
22 U Kordula. Djevojačka društva Srca Isusova.
23 S Ignacije. Obraćenje istoka.
24 Č Rafael ark. Naša mladež.
25 P Krizanto i Darija. Obrtnici i trgovci.
26 S Demetrije. Crkva u Rusiji.
27 N 20. PO DUH. Sabin. Mir u svijetu.
28 P Šimun i Juda. Misionari.
29 U Narcis. Naši biskupi.
30 S Alfonz Rodrigues. Težnja za svetošću.
31 Č Vuk. Naši pokojnici.

OPĆA NAKANA U STUDENOM:

Razmišljajmo o vječnim stvarima.

MISIJSKA: Mala misijska sjemeništa.

OPROSTI ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesečno ISUSOVCI u Zagrebu.
Broj našeg ček. računa 33.896. Cijena 15 d. — ½ dol. — 8 lira. — 2.50 pengö.
Uprava **»GLASNIKA SRCA ISUSOVA«, Zagreb I. 147.** Palmotićeva ul. 31.

GODINA 44 LISTOPAD 1935 BROJ 10

ISUSE KRISTE, KRALJU NAŠ . . . !

VEĆ 20 STOLJEĆA VLADAŠ ČOVJEČANSTVOM — SILOM SVOJE LJUBAVI.
TI NE OSVAJAŠ MAČEM I KRVLJU. TVOJ MAČ JE ČISTA LJUBAV.
NA KRIŽU TE GLEDAMO, KAKO U BOLI IZGARAŠ ZA NAS — TAKOVOJ LJUBAVI VJERUJEMO.
UZDISALI SMO ZA ŽIVOTOM, MI SINOVI SMRTI — TI SI SVLADAO SMRT I DONIO ŽIVOT.
UZDISALI SMO ZA SVIJETLOM, MI DJECA TAME — TI SI NAM SE RODIO: SUNCE ISTINE.
ŽEĐALI SMO MIRA I SREĆE — ONA JE U TVOM SRCU KAO OCEAN, KNEŽE MIRA.
VAPIJEMO ZA RAJEM — TI SI POSTAO HLJEB ŽIVOTA, RAJ DUŠA.
MI TUŽIMO U OVOJ DOLINI SUZA — TI SI ONAJ ZLATNI OBLAK, ŠTO ROSI UTJEHOM NAŠE DUŠE.
VELIKI SAMARITANAC, TI SI KRISTE, ŠTO LIJEŠ ULJE I VINO U NAŠE DUBOKE I BOLNE RANE.
LJUBAV TI JE NJEŽNA I TOPLA POPUT MAJČINE — NA TVOJIM GRUDIMA ODMARAJU SE UMORNI.
TVOJOM SNAGOM RASTEMO, TVOJIM ŽIVOTOM ŽIVIMO, TVOJOM PLODNOŠĆU RAĐAMO DOBRA DJELA.
KRISTE, DANA TI JE SVA VLAST NA NEBU I NA ZEMLJI.
TI SI KRALJ KRALJEVA, SUDAC SUDACA, UČITELJ NAD UČITELJIMA, VELIKI SVEĆENIK, ZAKONODAVAC NAD ZAKONODAVCIMA, VOĐ I KRALJ PUKA, BRAT I TJEŠITELJ SELJAKA.
TEBI SU PODVRGNUTE SVE VLASTI — NAJVEĆI ZATOČNIČE SLOBODE.
U TVOJOJ JE RUCI ŽEZLO SVIJETA, KORMILO LJUDSKE SUDBINE:
SVE JE TVOJE. TI OBUHVATAŠ VRIJEME, VJEČNOST I STVOROVE.
SVA ĆE KRALJEVSTVA PROĆI — SAMO ĆE OSTATI TVOJE CARSTVO LJUBAVI, SAMO JE TVOJE CARSTVO VJEČNO . . .
ISUSE, TVOJA NAS BLAGOST I LJUPKOST PRITEŽE K SEBI,
TVOJA NAS LJEPOTA ZAČARAVA, TVOJA DOBROTA MAMI NAM SUZE,
LJUBAV NAS TVOJA GRIJE I OPAJA — TI SI NAŠ JEDINI RAJ . . .
KRALJUJ U NAMA, VLADARU VJEČNI, ISUSE KRISTE . . .
SINOVI TVOGA NARODA ODABIRU TE ZA SVOGA KRALJA.
MI TI DAJEMO I POSVEĆUJEMO SEBE, DOM I ROD SVOJ.
I SVOM DUŠOM KLIČEMO TEBI: ŽIVIO KRIST, NAŠ KRALJ!

T. JAGRIĆ D. I.

Srce Isusovo, Kralj i središte sviju srdaca

U zadnju nedjelju listopada slavimo svetkovinu Krista Kralja. Da nam ta mila svetkovina bude ono što želi sv. Majka Crkva, dobro će biti, ako malko promotrimo duboko značenje toga dana. Svetkovina Krista Kralja sjeća nas prije svega, kako je Krist:

najmoćniji Kralj, jer mu je dana sva vlast na nebu i na zemlji,
najmudriji Kralj, jer je vječna Istina,
najveličanstveniji Kralj, jer mu služe anđeli i sveci,
najveći Zakonodavac,
najpravedniji Sudac živih i mrtvih.

Krist je Kralj svih ljudi i svih naroda. Zato mu moraju i svi biti poslušni i pokorni, jer to traži njegova kraljevska vlast i njegovo pravo. A to traži i naša vlastita korist, jer ako smo mu poslušni — dobivamo život vječni, jesmo li mu neposlušni idemo u vječnu propast.

Krist je Kralj. Dakle je i njegovo Srce Kralj; jer je »Srce Isusovo Kralj i središte sviju srdaca.« Što želi Crkva time reći? Želi reći to, da Krist kraljuje kao i drugi kraljevi: da daje zakone, da sudi, da nagrađuje i kažnjava. Ali razumije se, da on sve to čini s neizmjerno većom vlašću i moći nego zemaljski vladari. Njegova je vlast i moć božanska, koja nagrađuje vječnim nebom, a kažnjava vječnim paklom. Ali to nije sve, što želi Crkva reći, to nije posebna oznaka kraljevstva Kristova. Koja je dakle ta posebna oznaka? Jest ta, da je Isusovo kraljevstvo prije svega kraljevstvo ljubavi. Krist dakle kraljuje prije svega ljubavlju svoga Srca. Tako s pravom možemo reći: Srce Isusovo je Kralj. Nad kim kraljuje? Nad svim što je stvoreno. A najrađe kraljuje nad svim srcima ljudskim. Zato kliče sv. Crkva: Srce Isusovo, Kralju sviju srdaca!

Kraljevska zapovijed kršćanstva jest ljubav spram Boga i bližnjega. U toj ljubavi sadržana je sva kršćanska savršenost. Ljubav je prvo i najveće, a sve drugo mora služiti samo tomu, da se rasplamti ta ljubav spram Boga i bližnjega. I samo je jedno Srce, koje je plamsalo upravo neizmjernom ljubavlju, koje je radi te ljubavi prolilo i zadnju kap krvi. To je Srce Isusovo. Nije bilo niti će biti srca, koje bi nas tako ljubilo kao Srce Isusovo. Zato je to Srce kraljevsko srce među svim srcima, ono je kralj sviju srdaca.

Ono je kralj sviju srdaca, jer upravlja sva srca k ljubavi. »Dođoh da oganj bacim na zemlju pa što hoću nego da se zapali« (Luk. 12, 49). Iz svoga Srca bacio je oganj na svijet, iz njegova Srca su zažarili plamenovi ljubavi spram Boga i bližnjega. To je pravi oganj ljubavi. I jedina mu je želja, da bi se sva srca ljudska grijala na toj ljubavi spram Boga i bližnjega. I ta ljubav spram Boga i bližnjega jest kraljevska zapovijed Krista Kralja, kojemu je predana sva vlast na nebu i na zemlji. I tu kraljevsku zapovijed nije Isus urezao i upisao u kamene ploče, nego u svoje Srce. A kako je to upisao? Tako da nas je ljubio »svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom misli svojom.« »Sin Božji me je ljubio i sebe za mene predao.« (Gal. 2, 20) Krist ima kraljevsko pravo na naše srce, ali on želi kraljevati nad njim jedino ljubavlju. Svoju kraljevsku vlast predao je svomu Srcu, a srce kako da kraljuje, ako ne ljubavlju?

On je Kralj sviju srdaca i na taj način, što ni jedno srce nije bilo od ljudi toliko ljubljeno koliko Srce Isusovo. To je nepobitna činjenica. Tisuće i milijuni srdaca od početka kršćanstva do danas ljubili su Srce Isusovo »svim srcem«. I ljubili su ga više nego išta drugo. I to je bila prava, iskrena ljubav, ljubav iznad svega drugoga. Za Isusa trpe, za njega se žrtvuju; i ako ga kadikad ražaloste, pokaju se pa ga dalje ljube te su pripravni za njega sve dati pa i vlastiti život. Apostoli, mučenici, sveci, pokornici, samostanci, svjetovnjaci, djeca, mladići, muževi, žene i djevojke: kako su iskreno, nježno i silno ljubili i još i sada premnogi ljube Presveto Srce! Pogledajte rano u crkve, gdje su skupljeni mnogi, koji su morali radi posla vrlo kasno leći; gledajte bose proštenjare, gledajte kongrese. Zašto tako mnogi žrtvuju i hranu i pilo i san? Zato jer ljube Isusa, jer je Isus život njihova života. On je Kralj njihovih srdaca. Pa mu zato poklanjaju misli, želje i osjećaje svoje. I oni ga tim više ljube, kad vide, da ga još svi ne ljube ili ne će da ga ljube. U toj svojoj ljubavi oni naštoje, da bi ga svi upoznali i uzljubili, da tako zavlada svim srcima. Eto tako je Srce Isusovo središte sviju srdaca.

Na svetkovinu Krista Kralja treba da spoznamo, da je on naš Kralj, da je njegovo kraljevstvo nad svim kraljevstvima, da je u njegovu kraljevstvu sva prava sreća i vječni život. Radi toga mu moramo biti poslušni i pokorni. Kraljevstvo Isusovo u prvom je redu kraljevstvo ljubavi; i to nas napunja velikim veseljem. Ali, jer mnogi ne ljube tu njegovu ljubav, zato ćemo posebno moliti: Srce Isusovo kralju i središte sviju srdaca, smiluj nam se. Smiluj se svima, da bi te svi spoznali i uzljubili.

„Ne pljuj na nebo"

Često vidite, kako su na mnogim mjestima iz zdravstvenih razloga pričvršćene ploče, na kojima masnim slovima piše: »Zabranjeno je pljuvati po podu«. »Ne pljuj na pod«. To vidite u vlaku, u uredima, po hodnicima i t. d. Dobro je to, ali bi trebalo svagdje pričvrstiti mnogo veće ploče i s mnogo većim slovima: »Ne pljuj na nebo: ne kuni, ne psuj.«

Tko kune, pljuje na nebo i ta kletva pada nazad psovaču na glavu, a nebo ostaje nebo.

Dali nam se zlo piše?

Mi stariji zabrinuti smo za naš narod. Strah nas hvata, kada promatramo prijašnje i sadašnje stanje. Nije to nekakva naša bolest, nego je nažalost živa živcata istina. Svi se slažu u tomu, koji bar nekako poznaju prijašnja bolja vremena. Zar prije nije bilo mnogo više poštenja, ljubavi, pravde i istine? Zar nijesu naši hambari bili puniji? Zar se nije u rupcu zamotano ili u kesi nalazilo i lijepa novca? Livade su bujno cvjetale, vinograde nije tuča obijala, usjevi su se zlatili. Ljudi su bili veseli i zadovoljni. Brojna su djeca skakutala, pjevala, lijepo se zabavljala i tako ugodno razveseljavala kuću, okolicu i čitavo selo.

A sada: hambari prazni, pare ni iz oka ni iz boka, vinograde često tuča uništava, usjevi često podbacuju, djeca opaka, ne slušaju, mnoge djevojke postale prave odvratne muškarače, mladići se vrzu po krčmama i raznim zlim društvima.

Zlo, veliko zlo nam se piše.

Pa otkuda to, da smo prije tako dobro stajali, a sada stojimo tako zlo? Dobro je, da upoznamo našu bolest, jer lako ju je liječiti kad je poznamo i ako hoćemo. A ima li itko pametan, da toga ne bi htio? Zato ću vam sada iznijeti jedan doživljaj pa ćete lako upoznati naše prijašnje veselje i sadašnje jade.

Rat me je zatekao na višim naukama. Moradoh i ja pod pušku. A iza rata sam nastavio nauke u inozemstvu. Svukuda sam prošao, dok se napokon iza mnogo godina ne povratih u svoje rodno mjesto. Ama znajte, da se je sasma promijenilo. Upravo me je groza uhvatila. Jad i čemer na svakom koraku: nerodice, glad, golotinja, bosotinja, bolesti i sve druge moguće patnje. A može se reći da prije toga nije ni bilo; barem ni izdaleka toliko koliko sada. Kad sam se svemu tomu čudio, reče mi moja starica majka:

»Vidiš, sinko, kako je ovdje sada zlo? Evo prije je bilo mnogo djece, ali svi su bili jedri, svi su bili obučeni ko kakvi gospodičići. Bilo je i tuka i gusaka i vina i u izobilju hrane. A evo sada sve obrnuto. Vidiš ona polja, sada ne rađaju. Gledaj poništene vinograde. Marva sva po redu crkava. A znaš li, dragi sinko, otkuda to? Eto ljudi nemaju Božjega blagoslova. Bog ne stanuje među njima. A prije tako nije bilo, prije je u svakoj kući Bog stanovao.«

Tu prekinem majku i zapitam je:

»A kako to, majko, da sada Bog ne stanuje u tim kućama, koje baš sada trebaju Božje pomoći?«

»Eto, sinko, lako ćeš vidjeti. Zar ne, da su se prije rata ljudi jako mnogo molili? Ni jedne kuće nije bilo, gdje se ne bi pobožno obavljala zajednička molitva. Čim bi se ujutro ukućani ustali, odmah bi se skupili, da se Bogu pomole, da mu zahvale za sprovedenu noć i da ga zamole za blagoslov preko dana. U ime Božje počeli bi dnevni posao, s blagoslovom Božjim bi nastavili, a svršili bi ga zahvaljujući Bogu.

Slikao Murillo.

KRALJICE SVETE KRUNICE, MOLI ZA NAS.

»Ti znaš, sinko dragi, kako su se prije molili prije i poslije jela. Otac bi lijepo predmolio, a drugi bi pobožno odgovarali. A poslije jela opet bi lijepo i pobožno zahvalili. Pa zato je i bilo blagoslova Božjega. A sada sjednu k jelu, a da se i ne prekriže. Domaćina se samo izdere: grabite, jedite, držite, kusajte. To je njihova »molitva«. Kako će onda biti blagoslova?

»Sjećaš li se, sine moj, kako je navečer bilo pred ovim kućama u selu? Kad se je večer spustila i ljudi se vratili s posla, a djeca i cure sa pašnjaka, marvu bi pospremili, blagoslovljenom je vodom poškropili i Bogu preporučili. A onda bi se članovi skupili u kuću ili pred kućom. Tada bi počela zajednička večernja moli-

tva. Klečeći bi krunicu izmolili, zatim po tri Očenaša i tri Zdravomarije za svakoga člana obitelji, pet Očenaša i pet Zdravomarija na čast pet pregorkih rana Isusovih. Tih se je pet Očenaša i Zdravomarija nesamo klečeći, nego i raširenih ruku molilo. Zatim bi sklopili ruke i molili tri Očenaša i tri Zdravomarije za sv. Crkvu i za poniženje njezinih neprijatelja. Zatim su molili za gospodarstvo, za domovinu, za neprijatelje. To ti dobro znaš, sinko, kako je bilo, a u našoj je kući — hvala Bogu — i sada tako. A prije je od svake kuće odjekivala molitva. Kako je ono krasno bilo! Zato je Bog i blagoslivljao te kuće, jer je on rekao: Gdje se dva ili tri sastanu u moje ime i ja ću biti među njima. Zato su polja rađala, zato su hambari bili puni, zato je bilo novca, zato je bilo poštenja, ljubavi i svakoga Božjeg blagoslova. Djeca su bila dobra, valjana, jedra. Djevojke su bile skromne i umiljate, mladići su bili mili, čisti, vedri. Razdragani otac bi onda milovao svoju djecu, majka bi spremala sočnu večeru, kćeri bi joj pomagale i nedužno se i ljupko zabavljale, sinovi bi čitali Andriju Kačića Miošića. Blažena ona Božja vremena!

»A sada: što vidiš i što čuješ? Prođimo selom pa gledaj i slušaj. Eno, kako se u onoj kući tuku; čuješ kako se u onoj tamo svađaju muž i žena; pred onom eno vidiš, kako sin udara na svoje vlastite roditelje; kod one tamo vidiš kako se ona nepristojno obučena muškara drži s onim momkom.

»To ti je sve nastalo iza rata, kad su se ljudi vratili pokvareni i podivljali. Molitve je u obitelji nestalo; mjesto nje je došla psovka i kletva. Eno vinogradi počeli rađati. Vino je bilo, da bolje nije moglo biti. A ljudi se radi toga uzbuniše na nebo. Psovali su Boga, što im je dao toliko vina, a nije im napravio dosta bačava. Sačuvaj nas, Bože i Majko Božja! I iza godinu - dvije svi vinogradi propadoše. Pa gledaj, sinko, našu crkvu. Nedjeljom je gotovo prazna, a velike krčme uvijek pune i nabite ko grašak u vreći. A šta sve unutra govore o Bogu, o Crkvi, o Papi, biskupima i svećenicima! Da Bog sačuva!

»Sada vidiš, sinko, odakle zlo. Otjeraše Boga iz obitelji, zapustiše zajedničku molitvu, pa je zato sotona — Bog ga pomeo — unišao i zagospodario. Zar nijesu poludili? Vole biti u pandžama sotone, nego pod milim blagoslovom Božjim!«

»Hvala ti, majko! Pravo govoriš. Stavit ću to u Glasnik i nadam se, da će se mnoge obitelji opametiti i opet uvesti Isusa pod svoj krov. A Isus će doći, ako opet uvedu zajedničku molitvu. Jer inače nam se piše zlo, veliko zlo . . . «

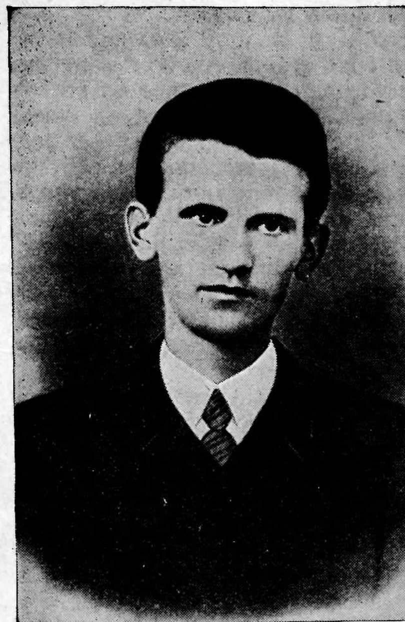
N. R.

NADBISKUP - KOADJUTOR KALENDARU SRCA ISUSOVA I MARIJINA.

»Kalendaru Srca Isusova i Marijina, koji već toliko godina promiče Kraljevstvo Srca Isusova u dušama pojedinaca, u našim obiteljima i cijelome narodu, od srca podjeljujem svoj natpastirski blagoslov.«

Zagreb, 20. kolovoza 1935. **Dr. Alojzije Stepinac**
nadbiskup koadjutor

Na grobu Petra Barbarića

Stajao sam u isusovačkoj crkvi u Travniku nedaleko groba pokojnog Pere Barbarića i gledao sam. Tik do oltara Majke Božje visi na zidu u prostom drvenom okviru jednostavan natpis, a ispod natpisa cvatu na podu u vazama bijeli ljiljani i rumene ruže. Čitam: »Ovdje su sahranjeni smrtni ostaci Petra Barbarića . . . «

Služba se Božja svršila. Svečani akordi orgulja umuknuše, gase se svijeće i sitne žarulje na velikom oltaru. Svijet će poći svojim kućama. Ali gle, malo ih zapravo odmah izlazi iz crkve, svi hrle prema oltaru Majke Božje, kleče pred grobom Petra Barbarića i mole. Djevojke, mladići, djeca, đaci, staro, mlado — sve se to stisnulo oko njegova groba. Seljanke se dotiču ploče s njegovim imenom, a onda se križaju i dotiču svoju djecu.

I sve to tako dolazi amo i moli. Na grobu Petra Barbarića, siromašnog hercegovačkog pastirčeta. I ne samo iza sv. Mise, nego u svako doba. Dolaze nesamo katolici, nego i muslimani i pravoslavni. I svijet neprestano traži kakvu uspomenu od njega. Na blagdan Srca Isusova podijelili su pred crkvom 6000 njegovih sličica pobožnom narodu, koji se upravo jagmio. Još ih nije bilo dosta, premda je svak dobio samo po jednu, jedva tko po dvije. A životopis njegov čitaju i Slovenci, Nijemci, Talijani, Česi i Madžari. Štoviše, Nijemci su već dva ili triput izdali životopis siromašnog hercegovačkog pastira, koji je umro prije 38 godina.

Prije 38 godina odnijeli su ga mrtva na travničko groblje Bojnu. A sad su ga opet donijeli i sahranili ispod ove crkve. Zašto su donijeli smrtne ostatke jednog siromašnog đaka ? . . .

Da, odnijeli su ga nekoć na groblje, ali trebalo je, da se on opet vrati. I vratio se. Vratio se opet među svoje. Vratio se, da nam bude uzorom i zaštitnikom i pomoćnikom u našim potrebama.

Zato je i sišao s Bojne opet među nas: da se kao vođa stavi na čelo nama, koji smo još daleko od cilja, što ga je on sretnik već postigao, da nas primjerom svoga svetog života i mirisom svojih kreposti potiče i vodi k Bogu, k Bogu svomu i našemu.

A i Bogu je, čini se, drago, da se ugledamo u nj i povodimo se za njim. Po svemu sudeći može se uzeti, da je Bog već neobičnim stvarima pokazao, kako mu je milo to poštivanje vjernog sluge njegova i kako je spreman da po njegovu zagovoru pomaže našim potrebama, ne bismo li se i mi ugledali u Petra i poput njega revno služili Bogu svomu.

Život je ljudski borba. Za svaki cilj treba žrtve. I naš Pero je morao voditi borbu sa samim sobom i on je bio »kao jedan od nas«. Ali on se borio, junački se borio i slavno je pobijedio. Zato je i zavrijedio da bude uzvišen i da bude postavljen drugima za uzor.

Stojeći na njegovom grobu pomislih: Bože moj, gle, mladež je uvijek idealna, uvijek se nada, želi raditi i biti sretna. A evo našeg Pere Barbarića. Nije li on pokazao put pravih ideala, put prave sreće i pravog rada za narod! Čitam u njegovu životopisu: »Palača bez temelja srušit će se, narod bez vjere propast će . . . Zato hoćemo li koristiti svome rodu, to sami budimo nepokolebivi pobornici i zatočnici djedovske svete vjere naše . . . Baš u mladeži treba da se ova vjera utvrdi i ukorijeni, da mladež bude vjerom proniknuta i za nju oduševljena; tek tada imamo se nadati sreći i boljku naroda.« (Puntigam »Petar Barbarić« str. 135, 136). Eto, to su riječi jednoga mladog i oduševljenog pravog rodoljuba. O da bi se ugledala u njega hrvatska mladež, ta uzdanica naša, i da bi svi naši mladići i djevojke posvetili Bogu mladost svoju onako kao što mu je on svoju posvetio, pa birali oni koji mu drago stalež, jer svetost je svagdje potrebna i — korisna.

Tako je naš Petar Barbarić bio uzor u svemu. U malo godina postigao je mnogo: postao je zrio za nebo. A to je prava veličina i prava zrelost. Zrio je ne, tko dugo živi, nego tko dobro živi.

Odilazeći s groba našega Pere, videći pobožnost i pouzdanje puka i slušajući vijesti o neobičnim ozdravljenjima pomislih: Bože moj, ne će li ovo danas, sutra postati Lisieux za našu Bosnu i za čitavu našu domovinu! Mi očekujemo ponizno sud sv. Crkve i odluku Providnosti Božje, ali međutim Pero ostaje naš mili uzor, naš zagovornik i pomoćnik na nebesima.

O dobri brate Pero, moli za nas! **aba.**

Milosti Petra Barbarića

Luce Poplašen i njezino dijete ozdravili. Seljak Pero Poplašen iz Meline (iza Vlašića kod Travnika) muž Luce i ozdravljenog djeteta pričao je pred svjedocima 18. VII. 1935. ovo:

Ženu mi oko bolilo pola godine, navukla joj se na oko sama krv, nije ništa vidjela. Nije uzimala nikakovih lijekova. Bolovalo mi i dijete. Djetetu je treća godina. Od rođenja je stalno ležalo, nije moglo ni na noge ni sjesti. Tako je u krevetu malko raslo.

Idući u grad (Travnik) čuo sam za Petra Barbarića. Kad sam došao kući, rekao sam ženi što sam čuo. Ona se zavjetovala za se i za dijete.

Od tog zavjeta tri dana dijete počelo sjediti. Počelo je i hodati. Samo želi hodati i sjediti.

Sutra dan žena sve vidi. Nestalo krvi. Čisto oko ko i ono drugo.

Kata Furungjija iz Pokrajčića blizu Travnika izjavljuje pred svjedocima 18. VII. 1935.

Došla sam da se zahvalim za ozdravljenje svoje 4-godišnje kćeri Ljubice. Dijete već 2 mjeseca nije moglo lijevom rukom i lijevom nogom ni maknuti, kao da ga je kap udarila. Obavim devetnicu u čast P. Barbariću, pomolim se na njegovu grobu i maloj Ljubici bijaše odmah bolje. Za nekoliko dana sasvim ozdravi.

Serafina Mišković iz Gornje Večeriško, župa Vitez (Bosna) zahvaljuje puna veselja, da je po zagovoru Petra Barbarića izliječena strašne bolesti. Dugo je vremena morala četveronoške puzati, nije ne nikako mogla uspraviti. Utekla se Petru Barbariću i odmah je sve prošlo.

Jedno važno pitanje

Mi radnici, gledajući palače ili vile bogataša, njihove automobile i kočije, gozbe i odijelo, često se pitamo: zašto i ja, zašto i mi nemamo takvih stvari? Zašto nema jednakosti na svijetu?

Pisano je mnogo o jednakosti među ljudima. Za tu ideju je proliveno mnogo krvi; pa ipak su tu i bogataši i siromasi.

Eto u boljševičkoj Rusiji — koja toliko viče o jednakosti, o jednakoj podjeli dobara — znamo, da nekoji imadu u izobilju svega, a drugi umiru od gladi i bijede. Čitali smo o bogatim vilama, raskošnim automobilima n. pr. jednoga Stalina, Litvinova i drugih. Poznato je i to da, po službenoj statistici, ima u Rusiji 12.000 milijunera, dakle samo nekoliko stotina manje nego zemlja bogataša i kapitalista — Amerika (Sjedinjene Države). Prema tome jednakost nije niti najmanje provedena u sovjetskoj Rusiji, nego je dapače još više ugrožena.

Je li uopće moguća ta jednakost ovdje na zemlji?

Zamislimo n. pr. da su se složili svi stanovnici kugle zemaljske, da podjednako razdijele sva dobra. I zamislimo, da je ta podjela dobara provedena; svaki je dobio jednak dio.

Pa što će se dogoditi? Još iste večeri iza podjele, rekao bi jedan: »Danas sam se već dosta naradio i namučio, sada ću malko otpočinuti.« Drugi bi rekao: »Sjajna je bila ta podjela. Pijmo dakle i veselimo se u čast toga sretnog događaja.« Treći bi pak rekao: »Sada se istom moram dati na ozbiljan posao, da mi ovo, što sam dobio, donese što više koristi.« I što bi se dogodilo? Već slijedeći dan prvi bi imao samo onoliko koliko je dobio; drugi bi imao manje, a treći bi povećao svoje imanje. Kamo ćemo sada? Zar svaki dan provoditi podjelu?!

Uzmimo, da se ipak svi najozbiljnije prihvate posla, svi iz petnih žila rade. Uspjeh im ipak ne će biti jednak, jer svi ljudi nijesu jednako spretni, okretni, nadareni, sposobni. Prema tome će nekima posao ići velikom brzinom naprijed, drugima će slabo, a trećima možda nikako. Pa da su na svijetu samo dva čovjeka, ne bi mogli provesti potpune jednakosti, jer na kugli zemaljskoj nema dva bića, koja bi bila potpuno jednaka.

Ovim ja ne mislim braniti današnje ekonomske sisteme, koji nijesu ništa drugo nego ljudsko djelo, a što je ljudsko ima svojih mana, prevara, zloupotreba; pa tako i ekonomski sistemi.

Kada promotrimo sve što sam rekao, pitamo se: je li moguće kakva jednakost kod ljudi? Jest. Svaki je čovjek stvor Božji, svaki čovjek što ima — ima od Boga. Čovjek od sebe nije ništa i ne može ništa. — I u tomu smo baš svi jednaki.

Osim toga, mi imamo slobodnu volju, kojom gospodarimo nad našim djelima i upravljamo našim činima. To pripada svim ljudima, u tomu je jednakost među svima. Ali svi se opet razlikujemo u tomu, kako iskorišćujemo našu volju, kako se njome slu-

žimo. Iz toga slijedi, da jednakosti nema ni poslije smrti, iako smo pred njom svi jednaki. Iza groba nalaze se i dobri i zli, prema tome kako su se služili svojom voljom. Naša dobra djela će biti nagrađena, a zla kažnjena. Od toga se ne će osloboditi ni bogati ni siromašni. Samo će bogati jače odgovarati, jer su dobili već na ovom svijetu nagradu. I zato najpametnije radi onaj, tko na ovom svijetu ne čezne za zemaljskim bogatstvom, da iza smrti ne moradne polagati strogi račun o tomu kako je stekao ta doba i kako ih je iskoristio. **M.**

Anđelu čuvaru

Zdravo, o moj anđele
Duše lijepog raja,
Što se blistaš, napunjen
Blaženoga sjaja,
Štono divnu promatraš
Božju veličinu
I potpunce uživaš
Najčišću milinu.

Ohole je duhove
Pako progutao,
Tebi Višnji milošću
S neba pomogao
Pa vrlinom stalnom te
On očeličio,
Tvojoj brizi slabašna
Mene povjerio.

Molim stoga klečeći
Glave oborene,
Ruke k nebu dižući,
Duše rasplamćene:
Ovaj dan mi današnji
Braniteljem budi,
Da mi zlotvor opaki
Ne može da udi.

Od svake pogibelji
Tijelo moje brani,
I od grješnih ljaga svih
Dušu mi sahrani.
Svud i vazda štiti me
Od sotonske tmine,
U svem točno ravnaj mi
Misli, riječi, čine.

Moli za me, budi me,
Kada drijemat stanem,
Popravljaj zalutalog,
Diži me, kad panem.
Napast prošlu, sadanju,
Buduću odreni,
Duševne i tjelesne
Mane iskorijeni.

Tješi, pazi, njeguj me,
Kad me muka mori,
Čisti dušu, svijetli joj,
Žarom je razgori.
Krijepi, uči, nukaj me
Na sve, dobro šta je,
Daji sve, što dovodi
U nebeske kraje.

Kad proštenje zatražim,
Milost mi izmoli,
Kad se kajem, raduj se
Toj mi dobroj boli.
Daj da tako živujem
Vazda Bogu mio —
O da dušom čitavom
U njemu bih bio!

U tren smrtni žuri se,
Tješiti me hodi,
Spasi me od zlotvora,
Sa sobom me vodi
U nebeske dvorove,
Gdje je život pravi,
Gdje u vječnoj radosti
Bog se pjesmom slavi.

Vjera — majka i učiteljica umjetnosti

Mjesečna nakana u listopadu blagoslovljena od sv. Oca.

Nema danas nijednog ozbiljnijeg povjesničara i pisca povijesti umjetnosti, koji bi zanijekao veliki utjecaj Crkve na razvoj umjetnosti. — I zaista usporedimo li već umjetnost prije Isusa s kršćanskom — umjetnost babilonsku, asirsku, egipatsku, grčku i rimsku s kraščanskom — odmah ćemo uvidjeti kolika je raznolikost i bogatstvo u kršćanskoj: novi duh i život, nove uzvišene misli, nove vrste umjetnosti. Grade se crkve, razvijaju se najrazličitiji stilovi, obogaćuje se slikarstvo (freskoslike, na staklu, miniature . . .), relijefi, kiparstvo . . . sve se to razvija i diše novim životom. Crkva istina nije zabacila staru grčko-rimsku umjetnost; ona ju je usavršila davši joj novu formu, služila se njome i za svoje potrebe je preudesila.

Crkva je zaista početnica nove umjetnosti. Ona je razvijala i nadahnula umjetnost srednjeg i veliki dio novog vijeka, sve tamo od V. stoljeća do XVIII. i XX. Većina umjetnih tvorevina isključivo je vjerske naravi: crkve, sv. slike i kipovi . . . Malo je čisto svjetske umjetnosti; gotovo jedini su sadržaj vjerske istine i ideje: prizori i slike iz sv. Pisma i života svetaca; umjetnici su gotovo isključivo ljudi zadojeni kršćanskim duhom: Michelangelo, Rafeal, Reni . . . ; a među mecenama se u prvom redu nalaze Pape i biskupi, a poslije i kršć. kraljevi. Dakle umjetnost skroz na skroz kršćansko-crkvena; a tek poslije se počela razvijati i profana umjetnost.

Crkva je dakle prava majka i učiteljica umjetnosti. A da li je to pravi crkveni duh, da se naime crkva brine za znanost i umjetnost. Nije li u kršćanstvu sve i jedino nutrinja, duša i srce a vanjština u njemu da nema mjesta? Ne, nipošto! Naprotiv to je baš zahtjev ljudske naravi, koja se promatrajući vidljivi ovaj svijet diže k Bogu. Čovjek mora imati nešto materijalnog, što će u njemu pobuditi vjeru, ljubav, zahvalnost. A to je eto sva ova vanjština, ovo vidljivo u kršćanstvu; to je krasna crkvena godina s liturgijom, koja tako blago a opet tako silovito čovjeka odgaja i Bogu vodi. Advent sa svojim ljubaznim pozivom na pokoru; a koga ne dira u srce Božić sa svojim obiteljskim veseljem, veliki tjedan sa svojim sv. obredima? Koliko ih ne proživljuje u nekom svetom raspoloženju velike crkvene blagdane i sve to pod utiskom svečanih obreda, crkvenih pjesmi . . . Pjesma, zvukovi, umjetnost i simboli, ukras crkve, rasvjeta, zvona . . . sve to čini na čovjeka silni utisak. Sve je to nužno duši čovjekovoj da se digne k Bogu. — Zahvalimo dakle Gospodinu, što je tako lijepo ukrasio svoju sv. Crkvu, što joj je dao ljude, koji su svojim duhom, radom i žrtvom mnogo tome doprinijeli. Molimo se ovaj mjesec da ovu našu današnju znanost i umjetnost nadahne pravim kršćanskim duhom, da nam pošalje ljude, učenjake i umjetnike, koji će izgrađivati zaista djela na veću slavu Božju i na spas duša. **A. S.**

PREUZVIŠENI BISKUP PUŠIĆ O KALENDARU SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA 1936. GOD.

»Kalendar Srca Isusova i Marijina za 1936. godinu pun je zdrave pouke i raskošno ukrašen pa zaslužuje, da se što više proširi i da u svaku kuću zađe te da tako ispuni svoju važnu svrhu.«

Hvar, 27. VIII. 1935. Miho Pušić, biskup.

Sedmi sakramenat: sveta ženidba

Što nama danas najviše fali? Mi zacijelo imademo mnogo toga i oko sebe i kod sebe da popravljamo i usavršujemo i da dovedemo u sklad s duhom Isusovim. Ali kad se pitamo, što nam najviše fali, a ujedno najviše treba, ako želimo biti pravi kršćanski i katolički narod, onda moramo odgovoriti: Najviše nam fale obitelji, koje bi bile skroz na skroz prožete pravim duhom Isusovim, duhom svetoga Evanđelja, a to je isto što i duhom katoličke Crkve, jer je Crkva čuvarica i širiteljica duha Isusova.

Evo taj manjak tako bolno i teško osjećamo kadgod se latimo bilo kakovog katoličkog posla. Hoćeš li širiti dobru štampu, ne ide, ako nemaš katoličkih obitelji, koje svijesno izbjegavaju protuvjersku štampu a kupuju i čitaju katoličku. Hoćeš li u vjerskom životu odgajati, učvršćivati i usavršivati katoličku mladež, ne ide ti posao, ako te katoličke obitelji u tom velevažnom poslu ne pomažu. Hoćeš li bilo kako obnoviti i podići narod, uzalud se trudiš, ako nemaš kremenitih katoličkih obitelji. Obitelj je temelj narodne zgrade; ako je temelj čvrst, onda je i narod čvrst. Obitelj je u narodu ono što je srce kod čovjeka. Pukne li srce — gotov je čovjek, rastruje li se obitelj — gotov je narod.

Svaka katolička obitelj ima svoj početak u sakramentu svete ženidbe. Što nam vjernici budu temeljitije poznavali ovaj sakramenat, to će lakše svoj obiteljski život tako udesiti, da im obitelj doista bude prava katolička obitelj. Neka Presveto Srce pomogne, da i ovo nekoliko redaka posluži ovome tako uzvišenom cilju: da dođemo do što većeg broja pravih katoličkih obitelji.

Što je sakramenat svete ženidbe? Evo kratkoga odgovora: Ženidba je zakoniti ugovor između muža i žene o životnoj zajednici, koji uzrokuje nadnaravnu milost. Kada velimo, da je ženidba zakoniti ugovor, onda tim mislimo istaknuti, da osobe, koje taj ugovor sklapaju, moraju biti sposobne, da ga valjano sklope. Ili drugim riječima, njihovoj ženidbi ne smije biti na putu nikakova zapreka ili zabrana. Tako na pr. čovjek, koji ostavi svoju zakonitu ženu, nije sposoban da sklopi novi zakoniti ženidbeni ugovor, doklegod mu žena živi. Ženidba nije obični ugovor, koji se može po miloj volji raskinuti. Ženidba je nerazrješiva. Pitali su jednom farizeji Isusa, kušajući Ga, smije li čovjek otpustiti ženu. Isus im je među ostalim odgovorio i ovo: »Zato će ostaviti čovjek oca svojega i mater svoju i prionuti za ženu svoju i bit će dvoje u jednom tijelu. Tako nisu više dvoje, nego jedno tijelo.

Što je dakle Bog združio, čovjek neka ne rastavlja.« I u kući su ga iznova pitali za to njegovi učenici. I reče im: »Tko otpusti ženu svoju i oženi se drugom čini preljubu. I ako žena otpusti muža svoga, i uda se za drugoga, čini preljubu« (Mk. 10, 7—12). Istu nauku iznosi sv. Apostol Pavao u poslanici Korinćanima: » . . . A oženjenima zapovijedam, ne ja nego Gospodin, da se žena od muža ne rastavlja. Ako li se pak i rastavi, neka se više ne udaje, ili neka se s mužem svojim pomiri, i muž neka ne otpušta žene« (I. Kor. 7, 10.). Gospodin doista nije mogao jasnije izraziti svoju strogu zapovijed, da ženidba ima biti nerazrješiva. Tako isto ne mogu sklopiti braka članovi bliže rodbine. Ne smiju sklapati braka ni oni, koji još nijesu za brak dorasli, t. j. koji nemaju propisani broj godina, a to neka ne bude prije 20. godine. Eto zato se u crkvi oglašuju oni, koji imadu sklopiti brak, da tako svatko iznese zapreke, ako ih pozna.

Koja je svrha sakramenta svete ženidbe? Prva i glavna svrha ženidbe je rađanje i odgoj djece. »Rastite i množite se — rekao je Gospodin Bog našim praroditeljima u raju zemaljskom — i napunite svu zemlju« (Gen. 1, 28). Kako mnogi zaboravljaju, da je to glavna svrha braka! O takovim će biti još govora u slijedećem broju Glasnika. Drugotna joj je svrha međusobna pomoć. Dok je Adama još sam bio u raju zemaljskom, reče Bog. »Nije dobro, da čovjek bude sam: Načinimo mu pomoćnicu sličnu njemu« (Gen. 2, 18). Drugotna je svrha ženidbe i to, da bude lijek proti pohote tijela onima, koji ne će da izaberu savršeniji stalež vječne čistoće. Sv. Pavao veli: »Zbog pohote neka svaki ima svoju ženu i svaka neka ima svojega muža« (I. Kor. 7, 2). Na ovoj svrsi ženidbe osniva se i ženidbena dužnost.

Svaka valjana ženidba među kršćanima ujedno je i sakramenat, po kojem Gospodin dijeli posebne milosti ženidbenim drugovima, koje su im potrebne, da ženidbene dužnosti i obveze uzmognu što potpunije izvršiti.

Molitve i obredi, kojima Crkva prati sklapanje ženidbe. Neposredno prije vjenčanja pristupe zaručnici k sv. ispovijedi i Pričesti, da ih dragi Isus jača i da prime sakramenat ženidbe u milosti. Brak će biti blagoslovljen i sretan, ako su se čuvali grijeha. Kod samoga vjenčanja zatraži mjesni župnik ili svećenik, kojega je mjesni župnik ovlastio, da zaručnici pred njim i pred dva svjedoka izjave, da se međusobno uzimlju. Ovo očitovanje ženidbene privole pred mjesnim župnikom i pred dva svjedoka glavno je kod vjenčanja i čim je to izvršeno, brak je zakonito sklopljen. Na to zaručnici jedno drugom dadu desnu ruku, a svećenik im, kako je u nekim krajevima običaj, sveže štolom ruke i blagoslovi ih riječima: »Ja vas spajam u ženidbu. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.« Nakon toga slijedi blagoslov zaručničkih prstenja. Prsten, na kojem ne zapažaš ni gdje počinje ni gdje svršava, slika

je ne samo ženidbene vjernosti, nego i ljubavi ženidbenih drugova, koja, poput prstena ne smije imati »kraj«, nego mora uz pomoć Božje milosti ostati strpljiva, nesebična i izdržljiva do konca.

U neki mje našim biskupijama lijep običaj, da se zaručnici na koncu vjenčanja, metnuvši tri prsta na propelo, zaklinju jedno drugome na vjernost do groba.

Sveta Crkva želi, da se vjenčanjem spoji i zaručnička Misa, pod kojom se daje poseban blagoslov zaručnicima. O tome daje Rimski obrednik ovu uputu: »Nek se postara župnik, da zaručnici iza vjenčanja prime svečani blagoslov, koji im se može dati i pošto su duže živjeli u ženidbi, ali samo pod Misom, držeći se posebne rubrike, i izvan zabranjenoga vremena.«

Misni obrazac ove Mise, koji možeš čitati u hrvatskom izdanju Rimskoga Misala (Dr. Kniewald, II izdanje svr. 923) sadrži ponajljepša mjesta Svetoga Pisma Starog i Novog Zavjeta o ženidbi.

Prekrasne riječi, misli i prispodobe sadržava obrazac samoga blagoslova, što ga misnik izgovara nad zaručnicima, okrenuvši se prema njima. Tu se među ostalim veli: » . . . udaja njezina neka bude jaram ljubavi i mira, neka su vjerna i čista uda u Kristu; neka vazda nasljeduju svete žene: da je ljubežljiva svome mužu kao Rahela, mudra kao Rebeka, dugovječna i vjerna kao Sara . . . neka se od srca drži vjere i ustraje u zapovijedima; združena s jednim mužem, da bježi od nedopuštena općenja; neka bude časna ćudorednošću, poštovana radi stidljivosti, podučena nebeskim naukama; neka bude plodna porodom, neka bude postojana i nevina, neka dođe u mir blaženih i u kraljevstvo nebesko . . . «

Da li je ikada itko ljepše molio za blagoslov braka i sretan brak, nego što eto moli sveta Crkva prigodom zaručničke sv. Mise. A službena molitva sv. Crkve kud i kamo više vrijedi nego privatna molitva.

Velika šteta, što kod nas nije češće u običaju zaručnička Misa i s njom skopčani zaručnički blagoslov. Ali što nije do sada bilo, može da bude u buduće. Mi moramo sva sredstva upotrijebiti, da u naše obitelji unesemo što više kršćanskoga duha i što više Božjega blagoslova. Zaručnička sv. Misa sa zaručničkim blagoslovom, uz temeljitu pripravu zaručnika, zacijelo bi u tom pogledu donijela mnogo koristi.

Ima još nekoliko važnih stvari, o kojima bi trebalo u vezi sa sakramentom sv. ženidbe progovoriti. Ali da te, dragi čitatelju, ne bi predugo zadržao, nastavit ću o tome važnom predmetu u slijedećem broju našega dragoga Glasnika. K. D. I.

»Od srca rado podjeljujem blagoslov lijepomu Kalendaru Srca Isusova i Marijina za 1936. godinu.«

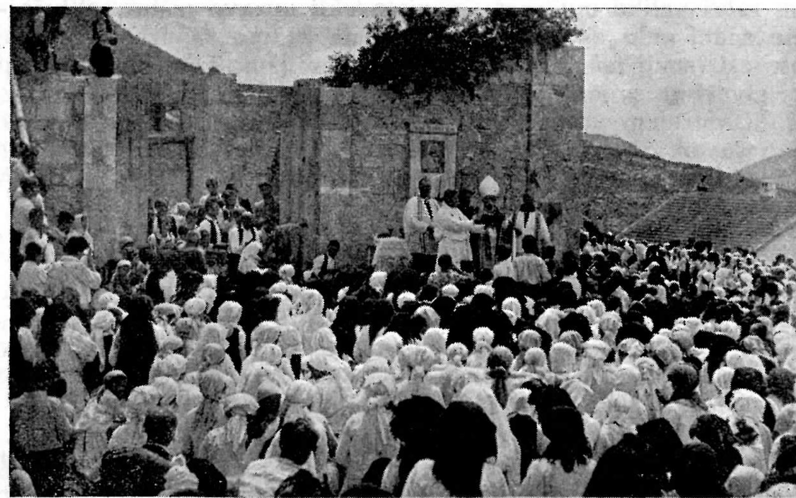
Krk 20. VIII. 1935. **Dr. Josip Srebrnić biskup**

Anđeo čuvar

Za svojeg života, koji već biva prilično dug, našao sam se u mnogim pogibeljima. Napose više puta malo da nisam u mladosti postradao od zmija.

Bio sam još sitan dječačić, nekako u trećoj godini, kad sam pošao s djedom podalje od kuće na neku našu njivu. Bilo je rano u proljeće. Djed je skinuo sa sebe ćurak (gornju haljinu), stavio ga pod malu lijesku kraj zida, posadio mene na ćurak, a sam uzeo popravljati tu i tamo obrušeni zid, što je ograđivao njivu prema cesti. Ja sam u zaklonici od vjetra, koji je prilično hladan duvao, domala usnuo kao puh u duplju. Kad se primaklo podne, probudi me djed, da krenemo kući. Podignuvši me sanena, poviče prestrašen: »Zmija!« Kraj mene je na djedovu ćurku počivala ljutica; bilo joj hladno u zidu, pa je dogmizala da se ogrije. Djed joj nemilice stuče glavu i baci je u trnje; ja sam se tomu tad čudio: ta nije ništa na žao učinila ni meni ni njemu. Što je dijete znalo o ljutici i njezinim zubima!

Poslije sam kao dječak prelazio preko zidne ograde na mjestu, gdje je bilo s nje svaljeno više kamenova, da se lakše može preko nje. Svaki put, kad sam se tud preprtio, čuo sam šuštanje i obazrevši se opazio, da iza mene lijeno prelazi odebeo poskok. Napokon sam se zauvijek stao kloniti toga mjesta i penjao se preko ograde radije drugdje, kud nije bilo prelaza.

Studenci, z. p. Čapljina (Hercegovina): U ovomu kršu gradi se velika crkva Srca Isusova, kako smo javili prošle godine čitateljima Glasnika. Vel. župnik svim dobročiniteljima najsrdačnije zahvaljuje, jer da nijesu pripomogli, ne bi se moglo ni početi. Pomozite, braćo i sestre, siromašnim Hercegovcima, da sagrade doličnu crkvu Srcu Isusovu.

Nejednom mi se desilo, da sam u trku gotovo stao na ljuticu; opazio bih je istom, kad je bijesno puhnula i podigla se spremna na navalu. Vazda sam joj sretno izmakao. Jednoč mi se, dok sam kao dječak pasao stado i sjedeći prignut naprijed izgonio slamkom šturka iz rupice, stala zmija popinjati na leđa. Skočio sam prestrašen ja na jednu, ona na drugu stranu. Ubio sam je kandžijom i pogostio njome mrave u obližnjemu mravinjaku.

No najviše sam se prepao zmije već kao poodrastao mladić. Bilo je to u školskim praznicima, kad sam svršio sedmi gimnazijski razred. Jednoga prijepodne krenuo sam na dulju šetnju s učiteljem u svom rodnom kraju. Bio je vrući dan u kolovozu. Išli smo razgovarajući se, a ja sam pri tom za zabavu bubnjao prstima lijeve ruke po zidu, što se protezao uz cestu. Najednom kao da mi netko odbaci tu ruku odonud na grudi — — — Pogledam, a to se na mjestu, gdje je bio izvađen jedan kamen, savio u kolač odvratni poskok i miče amo tamo rogatom glavom čekajući plijen. Da sam samo još jednom zabubnjao po zidu, bio bih rukom ravno na poskokovoj glavi. A kad bi se to bilo dogodilo, ne trebam ti ni spominjati, čitatelju, da ne bih po svoj prilici pisao ovih redaka. Odskočio sam bez kapi krvi u licu daleko natrag i tako sam se smeo nesamo ja već i moj pratilac, da smo ostavili ono otrovno strašilo u miru i odjurili kao elektrizovani dalje.

Zar nije gotovo čudo, što sam toliko puta izmakao otrovnomu zubu? Tko je ono odrinuo moju ruku, što se već gotovo takla poskoka? Nevjernici vele: »To je slučaj.« Što tim kažu? Oni misle, da su rekli veliku mudrost, a nisu rekli upravo ništa. »Slučaj« naime znači neki događaj, komu mi ne znamo za uzrok. Ali taj uzrok jest, znali mi za nj ili ne znali, jer nema i ne može biti ni jedne stvari na svijetu, a da ne bi imala uzroka.

Ja vjerujem prema nauci naše vjere, da je to bio moj sv. Anđeo Čuvar; on me je očuvao od zmija i mnogih drugih pogibelji. Zagledaš li se u svoj život, naći ćeš i ti, čitatelju, sličnih zgoda. A tko da napose prebroji, koliko su nas puta očuvali naši sveti Čuvari od onih zmija, što ugrizaju bolno pa i smrtonosno našu dušu? Takve su zmije grijesi, napose smrtni grijesi.

Koliko treba da zahvaljujemo Dobroti Božjoj, koja se toliko brine za nas! Njoj nije dosta, što sama postaje čovjekom, da nas spasi; nije joj dosta, što nas samom sobom hrani, u nama prebiva, što nam svoju Majku daje za Majku, već naređuje blaženim nebeskim dusima, da nas nježno štite, da mole za nas, da nam služe!

Kako ćemo se zapanjiti, kad umremo i vidimo, što su sve ti dragi naši prijatelji učinili za nas! A kako ih često zaboravljamo! Ne budimo nezahvalnici, nasljedujmo svece. Od tih su neki — kao sv. Franciska Rimska — gledali uvijek uza se svoga Anđela, a svi skupa su ih ljubili, častili, zazivali i svaki im dan zahvaljivali na njihovoj nježnoj skrbi.

M. Pavelić D. I.

Otvorite Kristu Kralju

Kod nas ima još mnogo obitelji, koje nijesu priznale kraljevsku vlast presvetog Srca Isusova nad sobom, koje mu se još nijesu svečano i javno posvetile. Spasitelj je sa svojim probodenim i od ljubavi plamtećim Srcem uzalud čekao pred zatvorenim vratima i kucao, da mu otvore. Nisu mu se otvorila. Zato neprestano poziva naš Glasnik, kao glasilo Krista Kralja, poziva i moli te obitelji: »Otvorite vrata, da uniđe Kralj slave. Otvorite, otvorite!« Da li će ostati taj glas — glas vapijućega u pustinji? Da li će se možda iz naših kuća, iz naših obitelji čuti odgovor: Ne ćemo njega, ne ćemo da nam on bude kraljem. Ne dao Bog, da bi koja obitelj tako odgovorila, jer mi vidimo kamo hrli svijet bez Isusa. Protjerali su ga iz srdaca, iz obitelji, iz naroda i država i zato je nastala babilonska smetnja.

Zar naše obitelji ne trebaju mnogo, vrlo mnogo Božje pomoći, Božjega blagoslova, Božje milosti? Srce Isusovo je izvor milosti i utjehe. Kako su krasna njegova obećanja obiteljima: »Blagoslovit ću kuće, gdje bude izložena i bude se častila slika moga Presvetoga Srca. Unijet ću mir u njihove obitelji. Tješit ću ih u svim patnjama.« I dobri Isus najvjernije ispunjuje svoja obećanja. On bogato nagrađuje i blagoslivlje obitelji, koje mu se posvete i koje žive onda onako, kako su mu obećale u posveti. Iz mnogih posvećenih obitelji javljaju: »Muž više ne kune, sinovi su poslušni . . . Mi svi obavljamo molitve pred posvećenom slikom i uživamo sreću i mir kao u kakvu raju.«

Zato, otvorite da uniđe i da zavlada Krist Kralj! Posvetite mu se što prije. Kod malih Slovenaca posvećeno je oko 26.000 obitelji, a kod nas je javljeno na Uredništvo Glasnika samo 8.000 obitelji, koje su se posvetile.

Svetkovina Krista Kralja najljepša je prigoda, da mu se posvetite.

(Molimo svaku našu obitelj, koja se posveti Presvetomu Srcu, da nam pošalje popis svojih članova i dan posvete, da uvrstimo u »Zlatnu knjigu«, koja se čuva u Svetištu.)

1. i 2. *Postavljanje križa u Bedekovčini* (vidi dopis). — 3. i 4. *Križari i Križarice u Trnovitici prigodom proslave dvadesetpete godišnjice (21. srpnja) župnikovanja u toj župi preč. dekana Aug. Maretića. »Oni su veselje moje i kruna moja« piše preč. jubilarac.* — 5. *Novi lijes, gdje se nalazi tijelo Petra Barbarića u travničkoj crkvi.* — 6. *Tijelo Petra Barbarića bilo je preneseno 25. svibnja iz groblja u isusovačku crkvu, gdje je uz ogromno sudjelovanje naroda sahranjeno.* — 7. *Nepregledne množine naroda došle 23. lipnja u Travnik, da proslave Srce Isusovo i da se pomole na grobu Petra Barbarića.* — 8. *Djevojačko društvo Srca Isusova u Dubrovniku (vidi dopis).* — 9. *Društvo Srca Isusova u Štrigovi u tjelov. procesiji* (vidi dopis). — 10. *Križarska društva u Rakitnici svečano su obavili posvetu zastave.* — 11. *Pregrada: Križari* (vidi dopis). — 12. *Đurđica Sinković iz Krap. Toplica.*

ČITAJTE NAJOMILJELIJI KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA 1936. GODINU

Slava Kristu Kralju

Dječji igrokaz.

POZORNICA: *Cesta, drvored. Pod jednim stablom isprsio se pukovnik, otprilike četrnaest godišnji dječak. O boku mu velika drvena sablja. Cestom stupa četa. Na čelu čete kapetan s golom sabljom.*

Kapetan: *(zapovijeda oštrim glasom):* Lijeva-desna, lijeva-desna! *(Pred pukovnikom):* Junačka četo, stoj! *(Pozdravlja pukovnika sabljom):* Dobro je, zar ne, g. pukovniče?

Pukovnik: *(površno):* E pa eto nekako ide.

Mirko *(iz reda):* Pokorno javljam, g. kapetane, Miško mi neprestano stupa na noge.

Kapetan: *(osorno):* Miško, kako ti to stupaš? Kao da si prosjak s drvenom nogom.

Stanko *(malen, živih očiju. Diže dva prsta u vis):* Molim, g. kapetane, stavite ga klečati.

Miško *(ujedljivo):* Klečati? Zar smo u školi? Mi smo vojnici!

Ivica *(živ i veseo):* Rekao sam ja, da Stanko nije za vojnika. On je još dijete!

Pukovnik: *(oštro):* Kako vi to držite stegu, g. kapetane? Svi vam vojnici govore kao da su na paši.

Kapetan: Pa ne mogu im ja začepiti usta, kad su eto kao djeca.

Stanko *(diže opet prste):* Molim g. kapetane, što je to stega?

Kapetan: Kad si miran i kad slušaš — to ti je stega.

Stanko: Sad znadem. Hvala lijepa, g. kapetane.

Miško: Hoćemo li još vježbati? Inače je tako dosadno.

Stanko *(diže opet prste):* Molim, g. kapetane, Miško bi htio biti pukovnik. Sam mi je to rekao. A jer nije, zato mu je dosadno.

Pukovnik: To su mi junaci. Govore kao djeca.

Miško: Ti si pukovnik. Radi toga gledaš na nas s visoka. Ja predlažem da si izaberemo kralja. Taj je mnogo više nego li pukovnik!

Stanko i Ivica: Tako je, tako! Izaberimo si kralja!

Kapetan: Čitao sam da su i kod Rimljana vojnici birali cara.

Ivica: Ali krune nemamo.

Pukovnik: Pa ne nosi kralj uvijek krune. On je nosi samo kad je na prijestolju.

Ivica: Pa niti prijestolja nemamo. A i šta će nam prijestolje i kruna! Koga ćemo birati?

Srećko *(Povelik i ozbiljan dječak koji je do sada šutio):* Pokorno javljam, g. kapetane, ja bih znao koga.

Pukovnik: Samo kaži, Srećko.

Srećko *(Živo i toplo):* Krista. *(Svi ga začuđeno pogledaju. Nekoliko časaka svi šute.)*

Pukovnik: Krista?

Srećko: Da, kao u Meksiku. Zar niste čitali, kako je Kaljes tamo progonio kršćane?

Više njih: Jesmo, jesmo.

Stanko: Nama je g. katehet pripovijedao. I majka nam je o tome čitala.

Srećko: I o patru Prou?

Ivica: Bio je svećenik i Isusovac. Još je mlad bio kad su ga ustrijelili.

Srećko: Da. I još čas pred smrt je uzviknuo: Živio Krist Kralj!

Stanko *(sav zanesen):* Ah, krasno!

Srećko: A o onom osamgodišnjemu Danilu Kortesu, koji je raznašao letake, jeste li o njemu štogod čuli?

Više njih: Jesmo, jesmo.

Stanko: Kod nas je mama čitala iz Glasnika. I plakala je.

Miško: A ti nisi?

Stanko: Jesam malo.

Srećko: Njega su vojnici ubili s kundacima pušaka.

Stanko: Fuj, ti divljaci.

Srećko: A on je sve veselo trpio — za Krista Kralja. Isto tako ima još mnogo drugih velikih i malih. Mali su nosili sv. Pričest svojim ocima u zatvor pa su ih onda sve poubijali.

Stanko *(oduševljeno):* Ali to je bila junačka četa!

Srećko: Izaberimo zato i mi Krista za Kralja.

Svi u jedan glas: Da, da, hoćemo njega, samo njega!

Pukovnik: Ja imam kod kuće lijepu Isusovu sliku. Mama mi ju je dala. Brzo ću je donijeti, nije daleko. Pa ćemo se pokloniti Kristu kralju, mi njegovi odani vojnici.

Više njih: Daj, daj, samo brzo.

Stanko: Sablju samo pusti ovdje. Lakše ćeš trčati.

Pukovnik: Istina. *(Otpasa brzo sablju i baci je pod stablo).* Odmah ću biti opet ovdje.

Miško *(Gleda za njim):* Gle, gle. Pa nije tako zao, kako se katkad čini.

Stanko: To se zna da nije. Samo dok je pukovnik, onda je tako mrk.

Kapetan: Sad u pozor. Dok se gospodin pukovnik vrati, mi ćemo vježbati.

Mirko: Samo ako mi Miško ne bude stao na noge, inače ne ću.

Kapetan: A ti mu jednu prisoli, ako ti on to hotice učini.

Stanko *(diže opet dva prsta u vis):* Molim, gosp. kapetane, da li je i to stega, ako se nekome jedna prilijepi za uho?

Kapetan: Stanko, ti uopće nisi za vojnika. Odviše si djetinjast.

Stanko: Bit ću još kapetan, a moguće i pukovnik.

Pukovnik: *(dotrči sa slikom):* Evo slike. Imam također klin i čekić, pa ćemo je objesiti na drvo i pokloniti se Kralju svijeta. *(Pribija sliku na stablo što više može)* Sada u red. *(Svi se poredaju)* Zapovijedajte, gosp. kapetane, da četa pozdravi Kralja. *(Uzme svoju sablju i stavi se sam u pozor.)*

Kapetan: Četo, pozor! *(Digne sablju):* Dignite britke sablje i kliknite: Slava Kristu Kralju!

Svi: Slava Kristu Kralju!

Pukovnik: *(Diže visoko sablju):* Prisižemo vjernost do smrti!

Svi: Prisižemo vjernost do smrti.

Stanko *(Diže dva prsta lijeve ruke):* Molim, gosp. pukovniče, Josip Stanić je bolestan, pa ne može s nama vježbati. Preporučimo ga Kristu Kralju. On će ga sigurno lako ozdraviti.

Pukovnik: Rekao sam ja, da nije zao naš Stanko, samo što je katkad previše djetinjast. Dobro si pogodio. Dajmo, preporučimo Jozu. Gosp. kapetane, zapovijedajte na molitvu.

Kapetan: Četo, pozor! Četo na molitvu! *(Svi zataknu sablje, kleknu na desno koljeno.)*

Zastor se polako spušta.

Glasnik Srca Jezusovega

„Zašto nas ne ostavite na miru?“

Ovoga sam ljeta bio dobio nekakovo medeno pismo od nekakvog adventiste, odavde iz Zagreba. U pismu je bilo uvjeravanja o »Hristovoj ljubavi« i rečenica iz Biblije, i dužih i kraćih, i prijetnja i opomena i upita i pogrda i svega, što te volja, samo ne pameti ni muževnosti.

Ne mogu reći, koji mi je to goropadni nebojša poslao tu čitulju, jer se — nije potpisao. Bit će, da se sam svoga pisma stidio, kao što i pristaje, da se stidi nad onakvom pisanijom, pa se valjda zato nije potpisao. A možda se, jadan, bojao i toga: ako se on točno i potpuno potpiše, da bi meni moglo na um pasti, da ga potražim u njegovim bijelim dvorima pa da mu tamo očitam bukvicu za svaku pojedinu stavku njegova pisma. Ako je tako mislio, nije se u računu jako prevario. To bi, svakako, bio najpodesniji način, da se uistinu sporazumimo, ali eto: tome momu »bratu u Isusu«, kako mi se on u pismu predstavlja, bit će, da nije mnogo stalo ni do sporazumijevanja ni do sporazuma. On je samo istrčao na cestu, popljuvao me, a onda je brže bolje sklonio rusu glavu za tarabu.

Čekao sam 2 mjeseca, ne će li doći novo kakvo pismo s jasnim potpisom. Ništa. Odlučio sam onda tome neznanom junaku odgovoriti javno i to samo na ono pitanje, iz kojega se najbolje vidi, što ga je, siromaha, zapravo nagnalo da zine, makar se u prvi mah činilo, da mi je to pismo poslao samo zato, da mi pokaže, kako je na mene ljut.

Njega kao i sve njegove subotare najviše muči ovo pitanje: što je to najednom »Glasnik« ove godine ovoliko okrenuo po njima udarati? I zato pita: »Z a š t o n a s n e o s t a v i t e n a m i r u ?« U cijelome pismu toga delije iza plota ovo je jedina iskrena stavka. Sve ono razmetanje s Biblijom i s Božjom ljubavlju nije drugo nego šuplje glumačko prenemaganje.

»Zašto nas ne ostavite na miru?« — ovako dakle ispred svih subotara jauče ovaj pismoznanac.

»Kad me pitaš, kazat ću ti pravo!«

*

Ima neka vrst jadnika, koji se opijaju slatkim otrovima: morfijem, kokainom, hašišem ili drugim sličnim proizvodima. To su »morfinisti« ili »kokainisti«. Tko samo jedamput lazne toga otrova, kažu, ne može više da ga se odrekne, dok mu ne podlegne sasvim. Ne će čovjeka odmah ubiti. Naprotiv, ako se uzme samo maljušna malenkost morfija, vele morfinisti, upravo se razbudi životna snaga u čovjeka. Svi živci prorade, pa i sve duševne sile potrostruče djelatnost i dođe ti, pa se sam nad sobom čudiš: jesam li ja to onaj tromi, tupoglavi stvor, koji inače nije kadar ni pet minuta u danu sređeno misliti, a sada mi se čini, kao da su sve knjige svega svijeta preda mnom otvorene i osjećam toliku snagu u volji, da bih sve teškoće mogao svladati? Prava sam budala, što morfija nijesam prije uzimao. Nema tu ništa! Od sada bez morfija ni živjeti ni umrijeti! Puštam sve na svijetu, svu hranu i piće, sve neka nosi mutna Marica, ali morfija ne dam! Svim ću ga svojim znancima i prijateljima preporučiti. Tek morfij čini čovjeka čovjekom i otvara mu pogled u neopisivo carstvo mogućnosti!...

Ovakve i slične pojave javljaju se kod morfinista, a osobito udara u oči to, što je morfinista, dok morfij djeluje, prijazan, ljubazan, susretljiv. Pripravan je grliti se i ljubiti se i s najcrnjim dušmaninom.

Ali sva ova slava traje samo, dok morfij djeluje. Čim popusti ona opojenost, javlja se potpuna klonulost. Najbjednije stvorenje na svijetu, to je trijezan morfinista. On je sretan samo, kad je omamljen. Onda je mudar, pronicav, poduzetan, odvažan, ljubezan i milosrdan. Kad se otrijezni, onda je tup i glup, neodlučan, kukavan, mrk i škrt. Da suzbije nesnosni osjećaj, što mu ga u duši budi svijest o potpunoj nemoći, nema druge, nego: Daj opet morfija! Daj kokaina! Obična hrana, pa i najbolja, obično piće — morfinistu više ne prija. Za neko vrijeme klone sasvim, jer mu ni najveća mjera morfija ili kokaina ne može više da razbudi iznemoždenih živaca. Obično svršava u ludilu ili se sam ubije.

Morfinistu ne možeš drukčije pomoći nego da mu za vremena izbiješ morfij iz ruku. Zato su države svuda po svijetu i udarile velike kazne na one, koji morfij kupuju i prodaju bez posebnoga liječničkoga dopuštenja. Svi ljudi zdrave pameti kažu: »Ne daj morfinistu morfija!« A morfinist najviše strepi pred tim, da mu tko ne bi oteo kutije s morfijevim bobicama i smetao ga u njegovu bolesnomu uživanju. U borbi za morfij on zna i pobješnjeti i gristi oko sebe kao kad se majmun u kavezu pomami. Kao luđak viče na svu svoju okolinu: »Zašto me ne ostavite na miru?...«

Naši adventisti nijesu ništa drugo nego ovakvi morfinisti u duševnom pogledu.

Njima ne prija redovita duševna hrana, kako ju je za svakoga od nas Gospodin Isus ostavio u svojih Sedam Svetih Sakramenata. Oni traže nešto »ekstra«. To »ekstra« nije za dušu ništa drugo nego slatki otrov iz vražje kuhinje. Tko jedamput lazne toga otrova, ne može više da ga se odrekne ili vrlo, vrlo teško. Rijetko se koji adventist izliječi, ako se jedamput otruje. Većinom podliježu sasvim. Ne će taj otrov čovjeka odmah ubiti. Naprotiv, tvrde adventistički morfinisti, od njihova se morfija upravo razbudi životna snaga u čovjeka. Vele, da se grješnik sasvim okrene, kad mu oni puste toga svoga morfija u dušu. I onda se, vele »obraćenik« sam sebi čudi: »— jesam li to ja onaj tromi, tupoglavi stvor, koji prije nije bio kadar ni pet minuta u danu biti sabran, a sada sam kao okupan, kao novi čovjek! Prava sam budala, što toga adventističkoga morfija nijesam prije uzimao. Od sada izvan adventizma ni živjeti ni umrijeti! Puštam sve na svijetu: i Crkvu i sv. misu i svih Sedam Svetih Sakramenata, i krunicu i Gospu i sv. Josipa i samo Presveto Srce Isusovo! Neka sve nosi mutna Marica, ali adventizma ne dam! Svim ću ga svojim znancima i prijateljima preporučiti. Tek adventizam čini čovjeka čovjekom i daje mu višu spoznaju o duševnom i duhovnom životu...«

I onda se počinje javljati ona medena adventistička »samilost« i »sažaljenje« prema svima, koji su sretni i zadovoljni s Kristovim sakramentima: »V i s t e k a t o l i k ?... Ž a l i m v a s !« Onda im se stanu s usta cijediti same slatke i medene riječi o ljubavi: kako je Bog ljubav i kako i oni ljube sve ljude i kako se svi moramo ljubiti i ljubiti i samo ljubiti i svuda samo ljubav širiti! Ukratko: to je među njima pravi pljusak od same najšećernije i najmedenije ljubavi, prava poplava ljubavi, ništa drugo nego upravo potop ljubavi! U magazinu osječke šećerane i zrak je sladak od šećerne prašine. Samo dahni na usta, pa ti odmah dođe, da se oblizuješ! Tako je i kod adventista! Na sve strane: sam šećer i šerbet, kud se god okreneš: sam pekmez i med, sami duhovni ljubavni bonboni i slatkiši i carigradsko pivo... Samo se oblizuješ od same ljubavi! Nigdje ni kapi octa ni »sirćeta«! Nigdje traga pelinu i čemeru! Po sebi se razumije, da adventisti nemaju žuči. Što će im žuč? To trebaju samo oni, koji se ljute, a morfinisti samo — ljube... Pravo je čudo, zašto nad njihovim sinagogama ne piše: Neograničeno točenje ljubavi...

Ali ne diraj u sveca! U adventista je ljubav samo izvana, samo na ustima, ali iznutra čim zinu, vidiš im strašne zube! I teško onomu, koga ugrizu! To je kao da izmoždena morfinista usred milovanja i cjelivanja iznenada spopadne bjesnilo pa mjesto da te poljubi u obraz, on ti odgrize nos! Takva je adventistička »ljubav«. Čim kojega, makar i nehotice, dirneš u živac, onda bježi, dok si čitav! U njih onda nema više ni traga ljubavi. Ni na ustima! U srcu je i onako nije bilo, jer im je u srcu grijeh, a Božja ljubav i grijeh ne živu pod istim krovom. Oni se nikada ne ispovijedaju, a kako se bez svete ispovijedi može ukloniti grijeh iz srca? To bih ja volio čuti! Za nevolju, ako se doista nemaš pred kim ispovjediti, to znamo mi katolici, može ti srce očistiti i savršeno pokajanje, ali toga adventisti ne poznaju i ne priznaju. U njih se dakle srce nikada od grijeha ne očiste, pa zato u takvu srcu nikako ne može biti Božje ljubavi. Ta je njihova ljubav samo na jeziku, a u srce ne prodire niti u njemu pušta korjena. U adventista je srce bolesno od grijeha, a oni ga ne liječe, nego se mnogim i premnogim govorenjem i naklapanjem i prepričavanjem o Božjoj

ljubavi kao morfijem samo uljuljavaju u nekakav tobožnji »svetački mir«. Misle, da su im duše zdrave, a kad tamo, gnjiju i propadaju, da je prava žalost. Baš kao što ni morfinista ne liječi svoga bolesnoga tijela, nego morfijem razigrava živce pa misli, da je zdrav.

A kada tko provede par godina među adventistima, uvijek omamljivan morfijem o tobožnjoj Božjoj ljubavi, uvijek, razumije se, bez svete ispovijedi i bez svete Pričesti, osim što se možda koji put svetogrdno pričesti u katoličkoj Crkvi — ima i takvih — onda mu najposlije to vječito naklapanje o ljubavi dodija. U takva okorjela adventiste nema više ljubavi ni na ustima. Ti ljudi zapadaju u trajno stanje neke razdraženosti, da baš ne reknem bjesnila. Kao što kod iscijeđenih morfinista namjesto prijašnje razigranosti nastupa trajna potištenost, isto tako kod starih adventista mjesto prijašnje »ljubavi« prevladava trajna mržnja.

U ovakovu stanju trajne razdraženosti i mržnje živi i na hvatove piše silne adventističke knjige amerikanac R u t h e r f o r d, pravi tintožder. Kad pročitaš bilo koju od njegovih knjižica, na primjer »Utočište u kraljevstvo«, vidiš, da je to mučenik svoje mržnje. Nema tu govora o kakovoj smirenosti u pravoj Božjoj ljubavi. Taj se zanesenjak živ ždere, a ne može da se proždere od jeda, što američka javnost njegova piskaranja ne uzima ozbiljno. On grmi, a nitko ne će da se uplaši! On tvrdi, da će, eto, preksutra svanuti sudnji dan, a nitko mu ne vjeruje! Pa da se onda ne »gifta« čovjek! Dne 1. travnja 1933. bio je Sveti Otac Papa Pijo XI. ništa zlo ne sluteći navijestio Svetu Godinu, a nije, na nesreću, eto, što ćeš, najprije pitao — Rutherforda, da li to smije učiniti! To je jadnoga Rutherforda, najvećega današnjeg adventistu, nagnalo u pravo bjesnilo. Članak, što ga je tom zgodom napisao protiv Kristova Namjesnika i katoličke Crkve nije ništa drugo nego nečuveno mahnitanje čovjeka, do kosti otrovana mržnjom. Kad čitaš taj članak, jače je čuvstvo samilosti, koje te obuzima nad Rutherfordom radi njegove krajnje duševne bijede od gnušanja nad pogrdama, kojima, jadnik, obasipa Svetoga Oca. Pobješnjeli adventistički morfinist! Tko će ga spasiti? A njegove se knjige šire u našemu narodu, kad ih Amerikanci ne će...

*

Neznani »brate u Isusu«, jeste li dakle razumjeli, zašto vas ne ostavljamo na miru? Kao što se morfinistu mora otimati morfij iz ruku, da mu se spasi tjelesni život, upravo se tako mora i vama adventistima iz duše tjerati lažni nauk, da vam se spasi duševni život. Posao je taj doduše, vrlo mučan i ne baš osobito plodan, ali ga se moramo primati i radi nadbiskupove i radi Božje zapovijedi. Što bi nam rekao Bog na sudu, ako se ne bismo za vas brinuli? Ako bismo rekli: adventisti su tvrdoglavi, ne ćemo mi počinjati s njima? »A k o t k o v i d i s v o g a b r a t a u n e v o l j i p a z a t v o r i s v o j e s r c e p r e d n j i m, k a k o ć e B o ž j a l j u b a v u n j e m u o b a s t a t i ?« (1 Iv. 3, 17). Mi svećenici vidimo, da vi adventisti, kao i baptisti, ženoborci i drugi kojekakvi sektarci, živite u stanju najstrašnije i najopasnije duševne omamljenosti, kao kakvi okorjeli morfinisti. Mi vas moramo buditi, ne bi li vas dozvali k svijesti. Hoćete li se vi doista osvijestiti i poslušati nas, to nije u našoj ruci, i zato mi ne ćemo Bogu odgovarati. Nas će Bog na sudu pitati tek to: jesmo li grješnike i krivovjerce iskreno n a s t o j a l i osvijestiti i na pravi put izvesti, a ne: da li smo ih doista i z v e l i. Zato vas mi, eto, ne ostavljamo na miru i ne ćemo vas ostaviti, pa makar vi na nas napadali, kao što i morfinisti znaju gristi svoje bolničare, kad valja da puste morfij iz ruku i prime zdravu hranu.

Još nešto, neznani »brate u Isusu«! Ako ste ozbiljan čovjek, dođite k meni na Jordanovac 110. (Zagreb), da se ozbiljno porazgovorimo. Bit će Vam drago. Ako ne dođete, pitat ću Vas u Jozafatskoj dolini, zašto nijeste došli...

Pozdravlja Vas u Gospodinu i otvoreno se potpisuje

O. STJEPAN KRIZIN FLODIN D. I.

Najveći prijatelj dobre djece

Vidite li, draga djeco, na ovoj slici, kako se djeca skupljaju oko Božanskog Spasitelja, a On ih miluje. Veseo je, što su se dobra djeca oko Njega skupila, jer On baš najviše voli dobru dječicu. — Sjećate li se onoga događaja, što nam ga pripovijeda sv. Evanđelje? Ja ću vam ga opet iznijeti.

Jedne večeri bijaše se dobri naš Spasitelj već umorio. Cijeli je dan propovijedao i pomagao nevoljnim ljudima; a sad će u jednu kuću, ne bi li se malo odmorio. No eto gomile ženâ, koje dođoše milostivome Spasitelju. To su bile majke. Donesoše djecu, da ih Isus blagoslovi. Ali učenici su jako žalili Isusa, komu ljudi nimalo ne daju mira. Pa zato ne htjedoše da mu sad opet dosađuju majke i djeca; ne htjedoše, da ih puste ljubeznomu Spasitelju. Ali Spasitelj se obradovao vidjevši djecu, gdje dolaze k njemu. Zato će apostolima: »P u s t i t e d j e c u i n e m o j t e i m z a b r a n j i v a t i d a d o l a z e k m e n i.« Pa kad su djeca k njemu došla, jednom ih rukom ogrli, a drugu metne djeci na čelo, te ih blagoslovi.

Zar ne, drago dijete, i ti bi rado bilo kraj dobroga Isusa, blizu njegova Srca? Pa da i tebe blagoslovi, sigurno bi ga pobožno i usrdno poljubilo u ruku. A i kroz cijeli svoj život ti bi se tomu radovalo!

Gle, drago dijete, Spasitelj još i sada živi; a i dobro znaš, gdje je On sada. Istina, u nebo k Njemu zasada još ne možeš; ali on je i u crkvi, u sv. hostiji. Njegovo Božansko Srce ne ćuti sad manje ljubavi i milosrđa spram katoličke djece negoli onda spram mladeži židovske. Zato hajde samo k Njemu u crkvu, klekni lijepo i pobožno pred oltarom, pa se onda razgovaraj s Njime o svemu i svačemu, što ti je na srcu. Ti Ga niti vidiš, niti, čuješ; ali On tebe vidi, On ti gleda u srce i zna, tko si i kakav si. On zna sve, što si god uradio. Ondje ćeš lako moliti Isusa, da ti udijeli Svoj blagoslov, što će On od srca rado i učiniti.

Pa kada te blagoslovi Spasitelj, što će to drugo reći, nego da ti udijeli koje dobro, i tebe dobrim da učini? A to ti je i potrebno. Ili možda ne ćeš da budeš dobro, pobožno, sretno dijete? A opet sam od sebe ne ćeš to postati, jer si slab. Pa ni roditelji ne mogu ti toga dati ni stariji tvoji, premda te svi ljube i žele, da budeš dobar. Jedini Isus može učiniti, da budeš dobar.

Eto svaki dan treba da slušaš svoje starije. Bog jedini zna, kako ti je to često puta teško. Svaki dan moraš se marljivo učiti, a ti nemaš možda dobre glave; ili bi se radije igrao, jer ti je tako mučno učiti se. Svaki dan valja da se pobožno Bogu moliš, kako kod kuće, tako i u crkvi; i za to vrijeme moraš se lijepo vladati, a ne smiješ se amo tamo razgledavati. To ti je sve teško i mučno. Još više te boli, kad te drugo koje dijete udari, kad ti se ruga, kad ti se smije ili se raduje, što ti se što zlo dogodilo. Pa ipak ne smiješ u srcu svome srditi se na njega ili udarac vratiti udarcem; niti ga smiješ ismjehavati, prezirati, nego treba, da si mu dobar, kako je bio dobar i dragi Isus napram najljućim svojim neprijateljima.

Nije li to veoma teško, da, jedva moguće? Premda je u tebe dobra volja, da nigda zla ne misliš niti govoriš niti činiš, koliko li opet puta pogriješiš. Oh, ti to dobro znaš, a i srce ti se već toliko puta ražalostilo zbog toga!

Ali znaš i to, drago moje i bijedno dijete, da bi ti ono, čega samo ne možeš, rado dalo Srce Spasitelja našega. Isus je svemoguć i zato može tebe učiniti jakim za svako dobro. On može učiniti, da ostaneš nevin kroz cijeli svoj život. Samo idi često k Njemu, primaj Ga pobožno u sv. Pričesti i moli Ga usrdno, pa će te sigurno uslišati.

Kraljici svete Krunice

Nebeska Majko Djevice,
Mi pjevamo Te veselu
I žalostima ranjenu
I vječnom slavom odjetu.

O zdravo, puna radosti,
Što začinješ i pohađaš,
Što rađaš, daješ, nalaziš
Svog Sina, Majko blažena.

O zdravo, koja podnese
U srcu stisku Sinovu
I bičeve mu, trnje, križ,
Od mučenika prva svih.

O zdravo, što uz Sina svog,
U ognju Duha Presvetog,
U rajskoj časti, svjetlosti
Sva sjaš se, slavna Kraljice.

Svi amo puci, berite
Iz ovih tajna ružice
I Majci lijepe ljubavi
Tajnène vijence pletite.

Sva slava ti, o Isuse,
Kog rodi Djeva Marija,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova.

Pitanja i odgovori

Pitanje: *Zavjetovao sam se kroz čitav život moralno i materijalno pomagati svaku katoličku stvar u najvećoj mjeri i na taj sam se zavjet zakleo. To sam zavjetovao činiti, ako me Bog usliši u jednoj stvari, no da se ovo dogodi, treba još nekoliko godina. Međutim sam uvidio, da je ovaj zavjet vrlo težak, pa sam ga promijenio i zavjetovao, da ću za katoličku stvar davati svaki mjesec stalnu novčanu svotu i da ne ću pomagati protuvjersku štampu. Moram li se držati prvog zavjeta ili je dosta da izvršim zavjet onako, kako sam ga poslije promijenio?*

Odgovor: Ovakav zavjet zove se »uvjetni« zavjet, i doklegod se uvjet ne ispuni (ne usliši molitva itd.), Vi možete promijeniti zavjet ili ga pače posve opozvati. Zakletva pridodana zavjetu ne donosi nikakove nove obaveze. Ali ne smijete stavljati zapreke, da se ne bi dogodilo ono, što ste molili, i ne smijete mijenjati zavjeta, čim se je počelo ispunjavati ono, što ste molili. Tko je recimo nešto zavjetovao za slučaj, ako ozdravi, ne smije se izvrgavati pogibeljima za zdravlje lakoumno i hotimično, a čim je bolest počela popuštati, ne smije više na svoju ruku opozvati ni mijenjati zavjet.

Pitanje: *Zavjetovao sam se postiti cijeli jedan mjesec sad odmah, a kroz deset godina postit svake subote. Moram li postiti sad i u nedjelje i blagdane prvi mjesec a poslije na blagdane, koji padnu u subotu?*

Odgovor: Ovisi o Vašoj nakani pri zavjetovanju: ako ste se htjeli obvezati da postite i u nedjelje i blagdane, dužni ste to i održavati strogo i točno. No ako ste mislili postiti na onaj način, kako se to sada običaje u katoličkoj Crkvi, tada niste dužni postiti nedjelje i zapovijedane blagdane, jer mi prema crkvenim običajima sad nikad ne postimo u nedjelju ni na zapovijedane blagdane izvan korizme.

Pitanje: *Išla sam vračari, da mi gata, ali nisam ništa u to vjerovala. Je li to što zlo?*

Odgovor: Pitati vračare i vračarice u svakom je slučaju zlo, razumije se, veće zlo, ako se još i vjeruje u vračanja. Ne valja pomagati vračare i utvrđivati ih u njihovom poslu i drugima davati rđav primjer, pa makar Vi i ne vjerovali u vračarije.

Pitanje: *Je li slobodno upotrebljavati ljekarije, da se postigne stas po modi?*

Odgovor: Stas po modi nit je u sebi stvar zla ni dobra s moralnog stanovišta (ćudoredno). Zato treba ponajprije gledati, radi koje svrhe netko želi stas po modi: ako samo zato, da bude po modi kao i drugi, nema u tom još nikakova zla; ako pak zato, da drugog zavede i sablazni, onda je zloća ne u samoj stvari nego u nakani. A sigurno je, da današnja moda i »stasovi po modi« imaju tu grješnu i paklensku svrhu. Osim toga treba gledati, kakovo je djelovanje ljekarije, da li možda ne škodi zdravlju i slično, što se obično dešava.

Pitanje: *Kad je prvi u četvrtak, naš župnik služi mladu nedjelju na 11. Da li to smije i može?*

Odgovor: Ima slučajeva, gdje smije i može. Tako je to bilo na primjer u studenom prošle godine: 1. bio je četvrtak, 7. bio je mlađak, a prva nedjelja poslije toga, naime dne 11. studenog bila je mlada nedjelja. Drugo je prva nedjelja u mjesecu a drugo mlada nedjelja.

(Isti dopisnik stavio je još nekoliko pitanja, koja su ili nejasno izražena ili ne spadaju u Glasnik, pa zato na njih ne odgovaramo.)

Pitanje: *Može li katolik zadovoljiti nedjeljnoj dužnosti slušajući svetu Misu i propovijed na radio?*

Odgovor: Slušajući svetu Misu na radio ne zadovoljava se nedjeljnoj dužnosti, koja je u tom, da se PRISUSTVUJE svetoj Misi, a slušati na radio ne znači prisustvovati. Glede slušanja propovijedi na radio odgovor je blaži, jerbo je i dužnost blaža. Redovno će s većom sabranošću i pobožnošću, a prema tome i većom duhovnom korišću pratiti propovijed onaj, koji u kući Božjoj s ostalim vjernicima i sluša i gleda propovjednika nego onaj, koji sluša propovijed regulirajući radio-aparat, te pri tom možda još igra šaha ili puši cigaretu.

Pitanje: *Smije li se prisustvovati hipnotističkim i spiritističkim sjednicama i priredbama?*

Odgovor: Pravim hipnotističkim i spiritističkim sjednicama i priredbama ne smije se prisustvovati, pače ne smiju se ni čitati knjige, koje takove stvari hvale i preporučuju.

Pitanje: *U kojim državama ima sveti Otac Papa svog nuncija ili poslanika?*

Odgovor: Države, koje su u diplomatskim odnošajima sa svetom Stolicom, jesu ove — po abecednom redu: Albanija, Andora, Austrija, Belgija, Bugarska, Čehoslovačka, Danska, Dancig, Engleska, Estonija, Finska, Francuska, Grčka, Holandija, Irska, Italija, Jugoslavija, Letonska, Lihtenštajn, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Monako, Norveška, Njemačka, Poljska, Portugal, Rumunjska, Rusija, San-Marino, Španjolska, Švedska, Švicarska, Turska.

Pitanje: *Smije li svećenik služit dvije mise isti dan?*

Odgovor: Na Božić i na Dušni dan može svaki svećenik služiti tri svete mise. U nedjelje i svetkovine, ako nema dosta svećenika te bi stoga znatan dio naroda ostao bez mise, može uz biskupovu dozvolu svećenik služiti i dvije svete mise. Osim toga još u nekim rijetkim i izvanrednim slučajevima.

Čakovec—Aleksandrovo—Kloštar Podravski—Jelsa. To su mjesta u našoj domovini, gdje je Euharistijsko Srce Isusovo slavilo slavlje prošlih dana. Tisuće i tisuće naroda skupilo se oko Spasitelja. Pobožnost i ljubav spram Srca Isusova bile su glavne oznake svih ovih kongresa. Još je jedamput pokazana velika ljubav našega naroda spram Euharistijskog Srca Isusova i Njegove Crkve. Tu ljubav ne može više nitko istrgnuti. Divno je bilo gledati u Aksandrovu (Krk) one hiljade djece, kako primaju u svoje srce najvećeg prijatelja djece — Isusa. Krasne su bile procesije, rasvjete, govori. Kongresi su se završili posvetom Presvetom Srcu, a u Jelsi Srcu Marijinu.

Proslava don Frane Bulića u Zagrebu. Zagrebački spomenici. Koncem srpnja prošle godine umro je uzorni naš svećenik, kremeniti Hrvat i veliki učenjak — don Frane Bulić. Umro je u Zagrebu, kojega je silno ljubio, koji je u Zagreb uvijek s ponosom gledao. Bio je veliki učenjak-arheolog, koji nas je proslavio po svijetu. Bio je pobožan kao nedužno dijete, samo je njegova pobožnost bila prožeta dubokom spoznajom. Bio je revan svećenik, kakva treba na daleko tražiti. I eto toga našega velikog svećenika proslavio je Zagreb upravo neviđenim slavljem. Revna »Hrvatska Žena« podigla mu je u vrlo kratko vrijeme krasan spomenik, koji je bio

otkriven 15. rujna. Taj dan je Zagreb izgledao kao urešena zaručnica. Naroda je izvana došlo na hiljade i hiljade.

Sada Zagreb ima spomenike 4 svećenika i to najvećega hrvatskoga učenjaka Isusovca Ruđera Boškovića, najvećega našega mecene biskupa Štrosmayera, najomiljelijeg pučkog pjesnika Fra Andrije Kašića Miošića i evo napokon najvećeg arheologa Don Frane Bulića.

Pomozite bijednoj Hercegovini, jer tamo vlada ljuti glad. Kiše nije bilo od travnja. Zato je propalo sve, suša potpuno uništila i ono malo siromašnih usjeva: kukuruzi nisu narasli ni dva pedlja, loza se osušila, duhan u mnogim krajevima nije dozvoljen, a u onima gdje je dozvoljen — nije mogao rasti. Pomozite bijednoj Hercegovini, Hercegovini,, koja eto umire. A to su naši ljudi, najbolji Hrvati i katolici. »Napredak« vodi akciju za Hrcegovinu. Doprinesite štogod u naravi, jer time spasavamo naš najbolji narod.

Sveučilištarci u duhovnim vježbama. God. 1930. obavilo je u Varšavi (Poljska) 3.000 sveučilištaraca duhovne vježbe; god. 1932. broj im je narastao na 10.000, a ove godine obavilo je 14.000 varšavskih sveučilištaraca duhovne vježbe. Pošli su bliže Bogu, da u duhovnim razmatranjima pomisle na vječnost i na dušu svoju. — Slično je i u ostalim poljskim gradovima, gdje ima sveučilištaraca. Tako u Krakovu polovica sveučilištaraca i preko dvije trećine sveučilištarki obave svake godine duhovne vježbe. To će biti prava narodna inteligencija.

Veliki učenjak i političar postao katolik. U Vašingtonu (Amerika) prešao je na katoličku vjeru glasoviti botaničar Ivan Tiderston, koji je do sada pripadao protestanskoj sekti. On je profesor na vašingtonskom sveučilištu i već je punih 30 godina član ministarskog savjeta Sjedinjenih Država.

Crkva od cigareta. Pariška katolička društva muževa i mladića obratila su se na svoje drugove s molbom, da ne puše, već da taj novac dadu za gradnju crkve u Benlieu. I za pola godine skupilo se je toliko novca, da se može sagraditi i potpuno urediti velika crkva.

Vlada diže kip Srca Isusova. Vlada američke republike Costa Rica podigla je kip Srca Isusova na 1.500 metara visokom brdu »Spirito Santo«. Kip je visok 40 metara. U unutrašnjosti kipa uređena je kapelica Srca Isusova.

Neka pođu u Rusiju... U Poljskoj je bio poznat kao veliki komunistički vikač i agitator lavovski profesor Antun Kruszelnicki. U svomu oduševljenju preselio se je prošle jeseni s čitavom obitelji u Rusiju. Ali kada je vidio kako boljševici ubijaju, muče i progone jadni narod, kada je vidio glad i najveću bijedu, spopala ga je groza. I kad je u travnju izrazio svoje negodovanje jednomu znancu, bio je odmah zatvoren sa čitavom obitelji. Odmah su mu oba sina boljševici ustrijelili, a jadni profesor poludio je u tamnici.

U Francuskoj se dižu protiv framasuna. Prošli mjesec su po čitavoj Francuskoj priređivane velike skupštine protiv slobodnih zidara, te najveće kuge roda ljudskoga. Naroda je dolazilo na desetke tisuća. Najveće zborovanje je bilo u gradu Metzu, gdje je govorio poznati katolik general Castelnau.

Srce Isusovo vlada uŠpanjolskoj. Prije 2—3 godine Španjolska je bila pozorište paleža i ubijanja. Katolici su se prenuli i organizirali. Na katoličke zborove dolaze nepregledne hiljade naroda, tako je u Valenciji bilo 175.000. Svetikovina Srca Isusova bila je upravo divno proslavljena. Madrid i drugi gradovi bili su svi iskićeni: zastave, vijenci i sagovi bili su gotovo na svakoj kući.

Vinagora. Misije. Prava je slast unići u svetište Majke Božje Vinagorske pa gledati pobožnost onog mnogobrojnog naroda, koji se na sva vrata tiska, da samo nađe mjesta u crkvi. Sve je u toj župi organizirano. Tu je veliko društvo katoličkih muževa sv. Josipa, tu još veće društvo katoličkih žena sv. Elizabete, tu je treći red sv. Franje, marna kongregacija djevojaka i odvažne čete križara i križarica. Revno oni drže sastanke, a njihov neumorni župnik Ivan Vukina prelazi iz jedne dvorane u drugu i sve ih oduševljava za vječna načela Isusa Krista. To je župa, gdje se obavljaju zatvorene duhovne vježbe uz potpunu šutnju napose za muževe, napose za žene, pa za djevojke i opet posebno za mladiće s velikim duhovnim plodom. Oni su doveli i časne sestre u svoju župu, da im odgajaju djecu i brinu se za njihove bolesnike pa im sad dobrovoljno grade samostan.

Sasvim je onda razumljivo, da se žar ovako revnih župljana podvostručio za vrijeme svetih misija od 25. VIII. — 1. IX. Oni su očekivali misionare sa onom pobožnošću, kakovom katolički narod očekuje i pripravlja se na najveće svoje svetkovine Božić i Uskrs. Pa takovi su i bili za njih oni dani svetih misija — svih osam dana kao jedna velika svetkovina, gdje su jutrom i večerom punili svoju crkvu, dolazili iz daljine po 8 i 12 km, strpljivo čekali kod ispovjedaonica pa se neki pričešćivali istom poslije podne. Oni su pred svoje misionare — isusovce O. Jagrića i O. Buljana — s glazbom i zastavama izašli ususret 6 km daleko pa uz svirku, pjesme, pucanje mužara i zvonjavu zvona uveli ih u svoju župnu crkvu.

Tko da opiše sve one suze ganuća, što ih oni proliše slušajuć razlaganje vječnih istina? Tko da prikaže ono oduševljenje, kad oni u večernji suton pođoše u uzornoj procesiji na daleki brijeg da posvete visoki križ, koji će na onom vrhuncu stajati kao svjetionik njihove vjere i oduševljenja za Isusa Krista? Ako igdje, a to se ovdje moglo vidjeti, koliko utjehe daje sveta vjera našemu narodu i kako u njoj doživljava on svoje najutješljivije i najslađe časove. *K. K.*

Bedekovčina. Na dvim priležećim fotografijama (vidi prve fotografije u sredini Glasnika) prikazuje se blagoslov Raspela u Bedekovčini. To Raspelo podigli su sami Križari s ostalom seljačkom omladinom iz našeg mjesta. Limena muzika na slici jest vlastita Križarska glaba iz Bedekovčine. Podignuće tog Raspela jest potpuno namisao hrvatske, seljačke i križarske omladine i sav trošak oko toga (Corpus, drvo, ogradu i t. d.) podmirili su mladići potpuno sami, bez ičije pomoći. Samo onaj, koji živi na selu razumjet će, što znači za omladinu danas nekoliko stotina dinara, kad je dinar na selu danas tako rijetka stvar. Hrvatski narod ne treba, da sa strahom gleda u svoju budućnost, dok još imade idealne mladeži.

Mi radimo ovdje i na proširenje Glasnika. Usprkos potpunog osiromašenja seljačkog svijeta, podigao se broj pretplatnika Glasnikovih od 34 u prošloj godini na 60 u ovoj. Barjak na lijevo od Raspela jest barjak mjesnog djevojačkog društva S. I.

Janko Dumbović, župnik.

Pregrada. Križarsko bratstvo u Pregradi, želi da se sa nekoliko riječi javi čitateljima Glasnika. Šaljemo i fotografiju prigodom rastanka sa našim v. g. kapelanom Petrom Petrincom, koji je bio naš duhovnik, a sada je premješten kao upravitelj župe Kupinac. Pune dvije godine radio je s nama. Nastojao je i žrtvovao se da križarski duh zahvati našu dragu omladinu. Da je doista bio uzor svećenik i duhovnik naših društava, najbolje svjedoči oproštaj od nas na 11. kolovoza. Svatko je proplakao, kada se on zadnji put popeo na propovijedaonicu kod sv. Mise i oprostio se dirljivim riječima od svojih župljana. A poslije velike sv. Mise održan je zajednički sastanak naših križara i Djevojačkog društva. Na tom sastanku oprostio se od naše drage omladine, za koju je toliko radio. U ime naših križara oprostio se od njega naš vođa, predavši mu lijepu spomen-sliku zadnje večere; potom se u ime Djev. društva oprostila glavarica, zatim vođa Malih križara i voditeljica podmladka Djevoj. društva. Na svršetku podijelio nam je spomen-sličice. Najljepši je bio prizor, kada smo svi kleknuli, a on nam podijelio svoj svećenički blagoslov. Žalimo što nas je ostavio, ali jedno nas tješi da smo dobili vrijednog kapelana v. g. Josipa Rukelja, koji će — nadamo se — uz našeg vrijednog preč. g. župnika sudjelovati na polju križarstva u našoj župi. Bog živi! *M. F.*

Dubrovnik. U isusovačkoj crkvi opstoji djevojačko društvo već 23 godine, ali ni najmanje nije popustilo u svojoj revnosti: pohađanju crkve, ispovijedi i pričesti i u svakom drugom dobru. Gospođe žele imati naše članice u kući, jer su sve s nama vanredno zadovoljne u svakom pogledu. Sada imamo 60 članica.

Štrigova. Društvo Srca Isusova u Štrigovi lijepo napreduje. Članice pristupaju mjesečno sv. sakramentima, obdržavaju molenje Zlatne krunice nedjeljom prije sv. Mise. Na procesijama sudjeluju skupno kao društvo sa svojim barjakom. Tako i Tijelov. procesiji sudjelovale su članice i podmladak društva. *R. Bogdan*, glavarica.

Donji Vidovec. Višegodišnja naša glavarica u Djevoj. dr. S. I. Jelena Habijan pošla je 25. VI. u Australiju, da se vjenča sa ondje naseljenim svojim zemljakom, koji ju je po slici u Glasniku zavolio i isprosio. Žalimo što je gubimo, jer nam je bila riječju i primjerom uvijek na pobudu. I ovaj njezin korak je za nju velika žrtva, ali ga čini da drugom učini dobro. Zahvalne je naše molitve prate. Za novu glavaricu izabrana je Vegi Marija. Poslije zadnjeg našeg dopisa primljeno je 9 novih članica, a 6 ih se opet prijavilo. Društvo revno prima sv. sakramente i surađuje u Kat. Akciji. —

ZAHVALNICE.

Badljevina: TV Stalna pomoć. **Beograd:** DjR Velike milosti. — ASch Ozdravila od tumora u mozgu. — VM Uslišana molba. **Bos. Gradiška:** N i MV Mnoge milosti. **Brdovec:** ŠP Uslišana molitva i ozdravljenje teško bolesnog djeteta. **Bršljanik:** MDj Mir u obitelji. **Cerna:** SM Ozdravila od duge i teške bolesti. **Chicago:** ZK Sretan porod 11-og djeteta i ako je liječnik iza petog porodjaja kazao da ću kod sljedećeg umrijeti! **Crni lug:** V i MK Sretna operacija. **Črečan:** JL Mnoge milosti. **Dabci:** HK Obraćenje grješnika na samrti. **Darlington Pa, USA:** JF Mnoge milosti, dobio posao. **Donji Miholjac:** MB Dobio državljanstvo i službu. **Dol. Bebrina:** LM Mnoge milosti. **D. Humac:** SM Sretno prošla operacija brata. **Dragalić:** JK Našla izgubljeno dijete. **Draganići:** TE Djeca dobro prošla u školi. **Dubrava:** MŠ Mnoge milosti. **Dubrovnik:** VS Obrana od neprijatelja, pomoć u bolesti i u drugim nevoljama. **Djurdjanci:** PS Mnoge primljene milosti. **Djurdjevci:** KŠ I PK Primile mnoge milosti. **Gola:** NN Razna dobročinstva. **Gornja Vrba:** MB Vrlo dobar uspjeh u školi. **Gorski Kotar:** MI Mnoge milosti. — MM Mnoge milosti i pomoć u teškim časovima. **Gospić:** AK Ozdravio sin. **Gračani:** DB Pomoć u teškoj bolesti. **Greda:** KLJ Uslišanje. **Hercegovci:** SČ Ozdravio od teške bolesti. **Hreljin:** L i RV Sretno položile ispite. **Hutovo:** LK Postigao milost. **Ilok:** PG Zadobivene milosti. **Ivanska:** LjB Srestra ozdravila. **Jastrebarsko:** KL Zadobivene milosti. **Kalinovac:** DB Ozdravio bolestan muž. — KL Ozdravila od teške bolesti. — DM Pomoć u bolesti i neuposlenosti. — AS Pomoć u teškim prilikama. **Kladovo:** JM Ozdravljenje. **Kostrena:** DL Sin dobio namještenje. **Kozarevac:** LM Usli-

šana molitva. **Krap. Toplice:** VK Zadobila opet sluh i ozdravljena noga. **Krašić:** RN Dobila izgubljeni novac i sin ozdravio. **Križ:** SB Izbavljen iz velike neprilike, ozdravila bolesna stoka. **Ludina:** MH Dijete prohodalo. — MB Zadobila mnoge milosti. **Ljubljana:** HE Sin odlično položio maturu. **Ljubodrag:** MR Ozdravio od teške gripe. **Madjarevo:** MH Riješio se bolesti živaca. **Martijanec:** SV Dobio namještenje. **Mikaševci:** MI Mnoge milosti. **Molat:** MM Dobivene milosti. **Novo Čiče:** MM Unuk sretno položio maturu. **Nova Gradiška:** JJ Mnoge milosti. — IJ Prošao na maloj maturi. **Nuštar:** DJ Mnoge milosti. **Odžak:** BR Uslišana molba. **Omišalj:** PA Uspjeh djeteta u školi. — TK Milosti. **Orašje:** JM Sretna operacija oka. **Oriovac:** AV Ozdravila od bolesti na licu i oku. — RM Dobivene milosti. **Osijek:** RS Primljene milosti. **Otočak:** RF Sretna operacija jedne osobe. **Petrinja:** FR Pomoć u dosadašnjem životu. **Petrovaradin:** RV Uslišana molba. — IT Mnoge primljene milosti. **Petrovina:** MP Kći ozdravila od teške bolesti. **Pitomača:** KM Oslobodjena od velikog zla. **Pločice:** KK Sretno prošla teška operacija. **Podrav. Moslavina:** RS Mnoge milosti. — EM Uslišana molitva. **Podturn:** PLj Pomoć u materijalnoj nevolji. **Polje** (O. Krk): MJ Uslišana molitva. **Posav. Podgajci:** RL Pomoć u bolesti i operaciji. **Rab:** PO Ozdravila od teške želučane bolesti. **Radoboj:** MK Ozdravila kći nakon teške operacije. **Rasinja:** MG Mnoge milosti od Presv. Srca po zagovoru sv. Male Terezije. **Rečica:** AŠ Pomoć u operaciji zaručnika i u molbi za namještenje. **Rozgovci:** JC Primljene milosti. **Ruma:** KM Zahvala za primljene milosti. **Ruševo:** MF Mnoge milosti. Ozdravio sin, pomoć kod stoke. **Sarajevo:** AM Pomoć u velikoj nevolji. — Obitelj L Vraćeno zdravlje ocu obitelji. **Sinj:** MN Za kišu u suši. — IT Pomoć u bolesti i druge milosti. **Slav. Brod:** JS Kći sretno dovršila škole. **Slatina:** AS Mir u obitelji i druge milosti. **Slobodnica:** VM Pomoć u gospodarstvu. **Stanić:** TB Oslobodjena od napasti. **St. Bečej:** JS Milosti. **St. Mikanovci:** KG Mnoge milosti. **Stenjevac:** JT Sretno izbavio dijete iz vode. **Sv. Ilija:** FK Ozdravio od reumatizma. **Svetozar Miletić:** BK Vraćeno zdravlje. **Sv. Vid (O. Krk):** J i MG Za primljene milosti. **Subotica** MJ Pomoć u velikoj brizi. — MD Vratio se otac natrag u obitelj. **Sunja:** IK Vraćeno zdravlje. **Sušak (Draga):** IM Sretan porod. **Šamac Slav.:** NA Povraćen sluh. **Škrljevo:** JŠ Teško bolesna kći ozdravila. **Šljivoševci:** MV Ozdravila od otoka. **Štivice:** IM Sin sretno položio maturu. **Travnik:** SI Dobar uspjeh razreda. — AJ Uslišana molba. — **Trnava:** SS Izbavljenje neopskrbljene obitelji iz teških neprilika. **Tršće:** FL Unuk sretno položio ispit. **Valpovo:** AM Milost. **Varaždin:** RČ Razne primljene milosti. — SJ Zadobila zdravlje. BI Povraćen mir u kući. **Veleševac:** FĆ Zahvala za kišu. **Velika:** AS Mnoge uslišane molbe. **Velika S.** RI Dobivene milosti i zdravlje sina. **Veliškovci:** JM Operacija sretno prošla. **Vinodol:** JP U velikoj nuždi pomoglo mi je presv. Srce. **Vinkovci:** AB Kupila sam kuću s više duga no što je bilo poznato. Bila sam tako zapletena u parnicu ali Presv. Srce mi je pomoglo. — MN Srce Isusovo pomoglo mi je u velikoj stisci po zagovoru Bl. Colombièra. — JL Dobivene milosti. — KV Prestala bacati krv. — ĐŽ Dobio namještenje. **Virovitica:** OB Mnoge milosti. **Vojakovac:** MI Ozdravio muž. **Vranjic:** AK Brat sretno prošao na ispitu. **Vrbanja:** MB Pronađeni ukradeni konji. **Vrbnik:** NB Ozdravila. **Vrkošina:** J Ozdravljenje. **Začretje:** LV Uslišane molitve. **Zagreb:** HK Ozdravljenje i druge milosti. — MM Pomoć u najtežim časovima, kad me muž napustio. — AU Sretno položila maturu. — KT Zahvaljujem za premnoge milosti. — TT Sin svršio sretno VII r. i onda opet maturu. — KZ Uslišane molitve. — KGm Muž i brat dobili posla. — ZD Ozdravila. — JM Odličan uspjeh nećaka gimnazijalca i pomoć u životnoj opasnosti. — MM Dobio veliku milost. — BŠ Brat dobio namještenje. BŠ Ozdravila od teške bolesti. — OV Uslišana molitva za pomoć. — MG Za milost da sam naučila kršćanski živjeti i za ozdravljenje mog prvog djeteta. — LC Primljene milosti i blagoslov kod obitelji. — KC Za zdravlje i mir u obitelji. — VČ Uslišanje molbe i hitna pomoć. — VB Sretna operacija. — MŠ Unuk sretno svršio ispite i vojništvo. **Zenica:** SM Sačuvan od tjelesne potrebe.

Urednik: Andrija Glavaš D. I.
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.
Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — K. Grimm D. I.

Kod nestalnog vremena

štiti Vas najbolje garantirano

nepromočiv

TIVAR

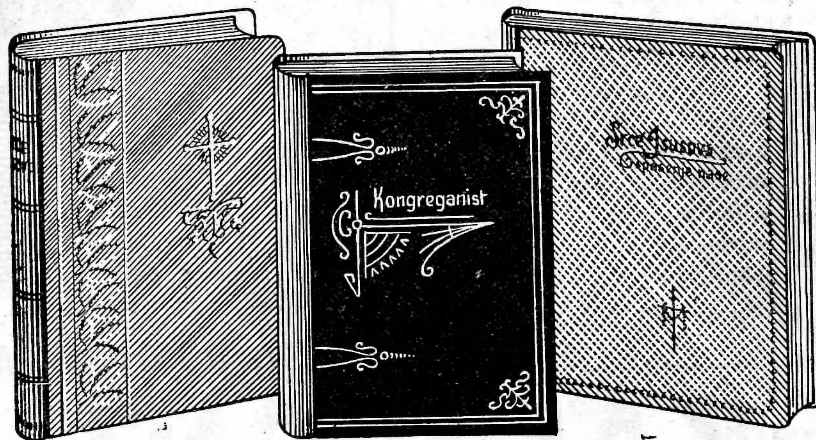
HUBERTUS

Mi proizvodimo ove i u formi raglana i pelerine.

MOLIMO PAZITE!

Samo sa ovim zaštitnim znakom označen HUBERTUS je pravi

TIVAR ODIJELA

UPRAVA GLASNIKA PREPORUČA OVE MOLITVENIKE:

Molitvenik »Srce Isusovo spasenje naše«

Prvi i najsavršeniji molitvenik uređen prema novom crkvenom Obredniku, najnovije VI. izdanje, sa mnogo lijepih slika, džepni oblik s 576 stranica.

CIJENA prema uvezu: Koža-zlatorez Din. 60.—; u platno-zlatorez Din. 30.—; obični uvez Din. 20.—; bez pjesama Din. 15.—.

»Kongreganist« ili »Kongreganistica«

CIJENA: u platnu Din. 10, sa zlatorezom Din. 25, u koži Din 40.

Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I. 147.

Jedna veoma važna knjiga za svačije kućanstvo besplatno.

Danas je dužnost svakoga da štedi. Zato je dobro imati pri ruci točan pregled cijena svekolike robe za kućanstvo, da bi uvijek znali, koja bi se roba morala nabaviti. Takva je knjiga katalog Kastnera i Oehlera, koji sa 104 strane ilustrovanog sadržaja pruža iscrpan pregled robe uz najniže cijene. Za dobrotu naslikane robe jamči trg. kuća koja već više od pola stoljeća poslužuje na desetke hiljada zadovoljnih mušterija.

Pišite dakle i Vi još danas jednu kartu po katalog na adresu:

KASTNER i OEHLER

najveća trgovačka i otpremna kuća u državi,

ZAGREB Ilica 4

Zahtjevajte odmah knjigu o mojoj

NOVOJ UMJETNOSTI HRANJENJA,

koja je već mnoge spasila. Ona se može upotrijebiti kod svakog načina života i pomaže, da se bolest brže pobjedi. Noćno znojenje i kašalj prestaju, tjelesna težina se povećava a postepeno ovapnjenje dokrajčuje bolest.

OZBILJNI MUŽEVI

liječničke znanosti potvrđuju vrsnoću moje metode, te ju rado preporučuju. Čim prije započnete s mojim načinom hranjenja, tim bolje.

POSVE BADAVA

dobit ćete moju knjigu, iz koje ćete mnogo korisnog znanja crpsti.

Kako moj nakladnik imade samo

10.000 KOMADA ZA BESPLATNO

rasposlanje, **pišite odmah**, da se i Vi možete ubrajati među sretne dobitnike iste.

Sabirno mjesto pošte:

ERNST PASTERNACK, BERLIN S. O.,

Michaelkirchplatz 13. Abt. Z. 515

DAROVI U MJESECU LIPNJU 1935.

Sv. Mise: Chicago, Ill. MS Dol. 1— Dearbon, Mich. BĐ D. 50 Detroit, Mich. KT Dol. 1— Gračanica JG 20 Granite C. Ill. JS Dol. 1— Hum na Sutli AIM 20 Junitan MP Dol. 2— Kansas City, Kan. BM Dol. 2— IM Dol. 3— JM Dol. 1— Korčula RF 20 Lumbarda VJ 20 San Francisko MF Dol. 1— Stari Perkovci JB 50 Steelton, Pa. AB Dol. 4— Torjanci MK 30 Valpovo MP 25.

Svetište S. I.: Čakovec ER 20 Lonjica MŠ 100 Sigetec RH 30.

U čast S. I.: Baška KV 30 Budra MH 10 Donji Desinec KŠ 10 Dren. Slatinik KI 5 Ernestinovo JB 20 Gor. Podgradci AK 10 Herczegszánto ŠT P. 2— Hrib IM 20 Nova Gradiška MG 11 Novo Čiče MM 10 Numa Yowa JL Dol. 1— Odžak MB 30 Oriovac MR 10 Podgajci RL 10 Podr. Moslavina MŽ 10 RŠ 10 Sarajevo AŠ 5 KK 5 Sinj IT 10 Sisak JM 20 Sunger RŠ 10 Vinkovci AB 10 ĐŽ 20 Zagreb VD 10 Zlatar ID 20.

Za raš. Glasnika S. I.: Babina Greda IV 50 Benkovac LP 5 Cavtat AS 10 Črnkovci AK 10 Jastrebarsko BRR 10 Lumbarda VJ 10 Milaševac IM 25 Milwaucke, Wisc. SB Dol. 1— Mitrovica Srem. LT 50 MB 5 Numa Yowa JL Dol. 2— Otočak RF 15 Rasinja MG 100 Rokovci JC 10 Selci Djakov. BM 10 Skoplje JM 5 Štivor SK 2 Viljevo JV 50 Vinkovci PR 10 Vrbnik MD 20 Zagreb AO 100 FO 5 JH 15 KG 2 Županja KB 5.

Za kruh sv. Antuna: Dearbon, Mich. BĐ D. 100 Viljevo JV 50.

Za ukras Svetohraništa: Melcher Yowa FM 50c Novi-Vinodol FM 50.

Za Svetište sv. Josipa na Jordanovcu: Novi-Vinodol MF 50 Numa Yowa JL Dol. 1—.

Za naše Misije: Zagreb, FT 5 Za pokrštenje poganke na ime: Antonija Slava: Vinkovci AB 100.

DAROVI U MJESECU SRPNJU 1935.

Sv. Mise: Antonagon, Mich. KO Dol. 1— Battle Creek FG Dol. 2— MŠ Dol. 1— Brooklyn LA Dol. 1— Chicago, Ill. MB Dol. 2— MS Dol. 1— Gloverswille NK Dol. 1— Hrvace DR 35 Ilok AT 22 Ljubljana EH 35 Zagreb Vi AK 40.

Svetište S. I.: Karlovac AG 10 Waren, Oh. DS 40.

U čast S. I.: Badljevina TV 100 Brod. Vareš JS 10 Dol. LM 10 Ernestinovo JB 20 France AM 30 Gor. Podgradci AK 10 Gor. Vrba MB 10 Ilok PG 10 Molat MM 10 Moslavina EH 10 Omišalj AP 20 TK 10 Oriovac MR 10 Osijek JRS 40 Polje MJ 10 Ruma PS 20 MK 12 Svetozar Miletić BK 15 Šaptinovec CG 10 Škrljevo JŠ 20 Trnava SS 5 Velika AŠ 10 Vukošina JB 10 Zagreb BP 10 KH 5 MM 10 Zlatar ID 20.

Za raš. Glasnika S. I.: Battle Creek, Mich. MŠ Dol. 1— Benkovac LP 5 Bos. Gradiška MRV 20 Brooklyn LA 50c Glowerswille NK Dol. 1— Krikland Lake MS Dol. 1— Komin MB 10 Ljubljana EH 5 Močice KK 20 Pleternica MŠ 5 Prnjarovec ŠB 10 Rasinja MC 10 Sarajevo SŠ 20 Slav. Brod EF 5 St. Mikanovci KG 10 Sv. Šimun MJ 50 Štefanje RŠ 20 Varaždin JK 6 Vel. Kikinda IJ 20 Veliškovci JM 10.50 Vrbanja TC 10 Vrbnik MC 15 Zagreb JM 5 KZ 2 TK 100 AU 10.

Za kruh sv. Antuna: Županac TV 5.

Za svijeće u Svetištu S. I.: Hillswille, Pa. MB Dol. 1—.

Za Svetište sv. Josipa na Lašćini: Ogulin KR 100.

Za Misije: Braddock, Pa. MČ Dol. 1— Sav. Marof ŠP 20 Veli Rat AC 5 Zagreb 50.

TEČAJEVI DUHOVNIH VJEŽBI U LISTOPADU.

Za muške u Domu na Jordanovcu 110: 14.—18. za svećenike.
Za ženske u Domu na Vrhovcu 43: 7.—14. za djevojke.

Koji žele pristvovati kojemu tečaju, treba da se 7 dana unaprijed jave. Tečajevi počinju u 7 s. uvečer prvoga od gore spomenutih dana. Kao odšteta za stan i opskrbu za čitav tečaj daje se 120 Din. (Uprava Doma na Vrhovcu prima odštetu i u naravi: jaja, brašno, mast).

Prijave prima i upute daje: Za muške: **Uprava Doma duh. vježbi, Jordanovac 110. Zagreb;** za ženske: **Uprava Doma duh. vježbi, Vrhovac 43, Zagreb.**

Glave Anđela.

„Blagosivajte Anđeli gospodnji Gospoda, hvalite i uzvisujte ga na vijeke."